

ENAM SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Enam 6/1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

Her şeyi mükemmel yapmak, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı oluşturan Allah'a özeldir. Sonra inkâr edenler Rablerine denk tutarlar.

(Neml 27/59)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ

De ki: “Her şeyi mükemmel yapmak Allah'a özeldir. Selâm, seçtiği kullarının üzerine olsun. Allah mı hayırlıdır, yoksa ortak koştukları mı?”

(Neml 27/60)

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ يَابِسَاتٍ
مِمَّا كَانَتْ لَكُمْ مِنْ أَرْضِهَا وَأَنْبَتْنَا بِهَا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

Gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren ve onunla güzel bitkili bahçeler bitiren kimdir? Siz onların bir ağacını bile bitiremezsiniz. Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Aksine, onlar Rablerine denk tutan bir topluluktur.

(Enam 6/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

Sizi balçıktan yaratan O'dur. Sonra bir ecel belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir ecel ise O'nun katındadır. Siz hâlâ şüphelenip duruyorsunuz.

(Enam 6/60)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Geceleyin sizi vefat ettiren ve gündüz ne işlediğinizi bilen O'dur. Gündüz sizi kaldırır ki, belirlenmiş eceliniz tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'na olacaktır. Sonra ne yaptığınızı size bildirecektir.

(Al-i İmran 3/145)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

Allah'ın izni olmadan kimse ölmez. Ecelleri yazılıdır. Kim dünyalık isterse ona ondan veririz. Kim ahiretlik isterse ona da ondan veririz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

(Hud 11/3)

وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي
فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra tevbe ederek O'na yönelin ki belirlenmiş eceliniz gelinceye kadar sizi güzel bir şekilde yaşatsın. Fazla yapan herkese de fazlasını versin. Eğer yüz çevirecek olursanız, o büyük günün azabına uğramanızdan korkarım.

(İbrahim 14/10)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
وَيُخْرِجَكُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Elçiler: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah hakkında şüphe olabilir mi? O sizi günahlarınızı bağışlamaya ve belirlenmiş ecelinize kadar yaşatmaya davet ediyor” dediler. Onlar: “Siz de tıpkı bizim gibi bir beşersiniz, aslında atalarımızın kulluk ettiği şeylerden bizi uzaklaştırmak istiyorsunuz, o halde bize açık bir delil getirin!” demişlerdi.

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, zulmetmelerinden dolayı insanları hemen yakalasa, onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne bir süre erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

(Fatır 35/11)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ

Allah sizi topraktan, sonra döllenmiş yumurtadan yaratmış, sonra da çiftler oluşturmuştur. O'nun bilgisi olmadan bir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Ömrü olanın yaşaması ve ömrünün kısalması mutlaka bir kitapta kayıtlı olur. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Mümin 40/67)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشْدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلٍ وَلِنَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى ۚ وَآلَعَكُمْ
تَعْقِلُونَ

Sizi yaratan O'dur. O, önce topraktan, sonra döllenmiş yumurtadan, sonra da rahim duvarına asılı embriyodan yaratır; sonra ergenlik çağına ulaşış nihayet ihtiyar olmanız için sizi bir bebek olarak dışarı çıkarır. Kiminiz daha önce vefat ettirilir. Bunlar, belirlenmiş ecelinizi tamamlamanız içindir. Belki aklınızı kullanırsınız.

(Ahkaf 46/3)

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Gökleri, yeri ve bu ikisinin arasında olanları ancak; belli bir ömrü olan gerçek varlıklar olarak yarattık. İnkâr edenler, yapılan uyarılardan yüz çevirenlerdir.

(Nuh 71/3)

أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah'a kulluk edin! O'ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Nuh 71/4)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

O zaman Allah günahlarınızı bağışlar ve belirlenmiş ecelinizin sonuna kadar sizi yaşatır. Allah'ın belirlediği ecel gelince ertelenmez. Keşke bunu bilseniz!"

(Enam 6/3)

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۗ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Sırrınızı da bilir açıkladığınızı da. Bütün kazandıklarınızı bilir.

(Bakara 2/255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah; O'ndan başka ilâh yoktur. O, daima diridir ve işinin başındadır. O'nu uyuklama tutmaz ve uyumaz. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaath edebilir? O, onların önlerinde olanı da arkalarında kalanı da bilir. Onlar, O'nun ilminden, O'nun istediğinden başka bir şey kavrayamazlar. Hâkimiyeti, gökleri de kapsar yeri de. O ikisini korumak O'na ağır gelmez. O yüceler yücesidir.

(Zuhruf 43/84)

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

Göklerdeki ve yerdeki ilâh O'dur. O; daima en doğru hükmü verendir, her şeyi bilendir.

(Zuhruf 43/85)

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Göklerin, yerin ve bu ikisinin arasında olanların yönetimi elinde olan Allah, bereketin kaynağıdır. O'na döndürüleceğiniz saatin bilgisi O'nun katındadır.

(Teğabün 64/4)

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Neleri gizlediğinizi ve neleri açıkladığınızı da bilir. Allah sinelerin özünü bilendir.

(Enam 6/4)

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmemiştir ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

(Yusuf 12/105)

وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

Göklerde ve yerde nice âyetler var ama yanlarından geçerler de onlardan yüz çevirirler.

(Enbiya 21/109)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ادْنُتْكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

Yüz çevirirlerse de ki: "Her şeyi size olduğu gibi bildirdim. Tehdit edildiğiniz şey yakın mıdır yoksa uzak mıdır, onu ben bilmem.

(Şuara 26/5)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

Onlara Rahman'dan yeni bir hatırlatma gelmemiştir ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.

(Yasin 36/46)

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

ve onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet geldiğinde, sadece ondan yüz çevirirler.

(Kamer 54/2)

وَأَنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ

Onlar bir âyet/ mucize görseler yüz çevirir: “Sürüp giden bir büyü” derler.

(Kamer 54/3)

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ

Yalanlar ve arzularına uyarlar. Her işin gerçekleşeceği bir yer ve zaman vardır.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen gerçeği yalanladılar. Alaya alıp durdukları şeyin haberleri yakında onlara ulaşacaktır.

(Casiye 45/32)

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ

“Allah’ın vaadi gerçektir; o saatten şüphe duyulamaz” denilince, demiştiniz ki: “O saat de ne oluyor? Biz o saatin sadece bir zandan ibaret olduğunu düşünüyoruz. Kesin bir kanaate varmış değiliz.”

(Casiye 45/33)

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yaptıkları kötülükler ortaya çıkacak, alaya aldıkları başlarına gelecektir.

(Casiye 45/34)

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

“Bugün sizi unutacağız, zaten siz de bugünkü yüzleşmeyi unutupordunuz. Varacağınız yer ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır” denir.

(Casiye 45/35)

ذِكْرُكُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ هُزُورًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Böyledir, çünkü Allah'ın âyetlerini alaya almıştınız. Dünya hayatı sizi aldatmıştı. Artık bugün oradan çıkarılmayacaklar ve özürleri de dinlenmeyecektir.

(Kamer 54/4)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Onlara ne haberler geliyor, içinde kendilerini bundan vazgeçirecek olanları da var.

(Kamer 54/5)

حِكْمَةٌ بِالْعَاقِبَةِ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

Doğruluğun zirvesinde hükümler... Ama uyarılar işe yaramıyor.

(Enam 6/6)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَا هُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

Onlardan önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Bu dünyada size vermediğimiz imkânları onlara vermiş, üzerlerine bol yağmurlu bulutlar göndermiş, topraklarından akıp giden ırmaklar oluşturmuştuk. Sonra da günahlarından dolayı onları helak etmiş, onlardan sonra başka nesiller var etmiştik.

(Rum 30/9)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler. Öncekiler bunlardan çok daha güçlü kimselerdi. Toprağı işlemişler ve bunların şenlendirmelerinden daha çok şenlendirmişlerdi. Elçileri de onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Allah onlara zulmetmiyordu; onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Rum 30/10)

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا السُّؤَالَ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ

Sonra, Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve onları alaya alarak kötülük yapanların sonu daha kötü oldu.

(Ta Ha 20/128)

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي النُّهَى

Onlardan önce nice nesilleri helak etmiş olmamız, yola gelmeleri için yetmedi mi? Şimdi bunlar, onların yaşadığı yerlerde dolaşmaktadırlar. Kuşkusuz bunda engelleyen akla sahip olanlar için âyetler vardır.

(Sebe 34/45)

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Üstelik bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Buna rağmen onlar da elçilerimi yalanlamışlardı. İnkâr etmek nasılmış?

(Fatr 35/43)

اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

Yeryüzünde büyüklük tasladılar ve kötülük planladılar. Oysa kötülük planı, sadece sahibini kuşatır. Onlar, öncekilere uygulanan kanuna bakmadılar mı? Allah'ın kanunun yerine geçecek bir şey bulamazsın. Allah'ın kanununda bir değişme de bulamazsın.

(Fatr 35/44)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Üstelik öncekiler bunlardan çok daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde hiçbir şey Allah'ı aciz bırakamaz. Çünkü O, her şeyi bilen, her şeye bir ölçü koyandır.

(Mümin 40/21)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

Yeryüzünde dolaşmazlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler. Onlar çok daha güçlüydüler ve daha iyi eserler bırakmışlardı. Allah onları günahlarından dolayı kısıvrak yakaladı. Onları Allah'tan koruyacak kimse yoktu.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Onlar oralarda bunlardan sayıca daha çok, daha kuvvetli ve bıraktıkları eserler daha kalıcıydı. Kazandıkları, onların işlerine yaramadı.

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, onu ellerine dahi alsalar, inkâr edenler: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdir.

(İsra 17/90)

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

Dediler ki: “Bize yerden bir pınar fişkırtıncaya kadar sana asla inanıp güvenmeyeceğiz!

(İsra 17/91)

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

Yahut hurması ve üzümü olan bir bahçen olmalı, onların arasından da nehirler fişkırtıp akıtmalısın!

(İsra 17/92)

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

Ya da iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmelisin veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!

(İsra 17/93)

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

Altından yapılmış bir evin olmalı ya da gökyüzüne çıkmalısın. Bize okuyacağımız bir kitap indirmediğçe çıktığına da asla inanacak değiliz.” De ki: “Her türlü eksikten uzak olan Rabbindir; ben beşerden bir elçi dışında ne olabilirim?”

(Enam 6/8)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

"Allah, ona bir melek gönderse ya!" derler. Eğer melek gönderirsek işleri bitirilir, sonra onlara göz açtırılmaz.

(Bakara 2/209)

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Her şeyi açıkça ortaya koyan deliller geldikten sonra kayarsanız bilin ki; Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Bakara 2/210)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Allah'ın bulut gölgeleri içinde gelmesini, meleklerin de birlikte gelip işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döner.

(Enam 6/111)

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

Biz onlara melekleri indirsek, ölüler onlarla konuşsa ve her şeyi karşılarında toplasak, yine de inanıp güvenmezler; Allah isterse başka. Ama onların çoğu cahilce davranır.

(Hud 11/12)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!” demeleri yüzünden sana gelen vahiy göğsünü daraltıyor ve neredeyse onun bir kısmını bildirmeyecek gibi oluyorsun. Hâlbuki sen yalnızca bir uyarıcısın. Her şey üzerine vekil olan Allah'tır.

(Hicr 15/7)

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Söylediğin doğruysa bize melekleri getirsene!”

(Hicr 15/8)

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنظَرِينَ

Biz melekleri sadece hak ettiklerinde göndeririz, o zaman onlara göz açtırılmaz.

(Enam 6/9)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ

Eğer bir meleği elçi olarak gönderecek olsak onu erkek kılığına sokar, düşmekte oldukları kuşkuya yine onları düşürürdük.

(Yusuf 12/109)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler ancak, o yerleşim merkezlerinin halkından vahyettiğimiz erkeklerdi. Bunlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler? Ahiret yurdu, kendini koruyanlar için daha hayırlıdır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Meryem 19/16)

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

Kitapta Meryem'i de hatırla! Ailesinden ayrıldığı zaman, doğu tarafında bir yere çekilmişti.

(Meryem 19/17)

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

Böylece onlarla kendi arasında bir engel oluşturmuştu. Derken ruhumuzu gönderdik, ona düzgün bir insan gibi göründü.

(Meryem 19/18)

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

Meryem dedi ki: "Senden Rahman'a sığınırım, eğer namuslu biri isen"

(Meryem 19/19)

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

Dedi ki: "Ben sadece Rabbinin elçisiyim; sana temiz huylu bir oğul bağışlamak için geldim."

(Enbiya 21/7)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler sadece vahyettiğimiz erkeklerdi. Bilmiyorsanız, zikri bilenlere sorun.

(Enam 6/10)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Gerçek şu ki, senden önce de elçiler alaya alındı. Onlarla alay edenlerin alaya aldıkları şey, daha sonra onları kuşatıverdi.

(Rad 13/32)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاْمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Doğrusu senden önceki elçilerle de alay edilmişti. Ancak ben, inkâr edenlere önce süre verdim sonra onları yakaladım. Cezalandırmam nasılmış!

(Nahl 16/33)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlar meleklerin gelmesini veya Rablerinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Nahl 16/34)

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yaptıkları kötülükler başlarına geldi. Alaya aldıkları azap onları çepeçevre kuşattı.

(İsra 17/94)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

Kendilerine rehber gelince insanları ona inanmaktan alıkoyan sadece: “Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi!” demeleridir.

(İsra 17/95)

قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

De ki: “Yeryüzünde yerleşip yürüyenler melekler olsaydı, o zaman onlara gökten bir melek elçi indirirdik.”

(Kehf 18/106)

ذَٰلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

Böyledir! İnkâr edenlerin cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi alaya almışlardır.

(Enbiya 21/2)

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

Onlara Rablerinden yeni bir hatırlatma gelse, onu mutlaka eğlenerek dinlerler.

(Enbiya 21/3)

لَا هِيَءَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

Kalpleri eğlencededir, zulmederek gizlice fısıldaşırlar: “Bu da ancak sizin gibi bir beşer değil midir? Göz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?”

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki: “Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Her şeyi dinleyen ve bilen O’dur.”

(Enbiya 21/5)

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

Aksine: “Bunlar karma karışık hayallerdir. Hayır, bu adam Allah’a iftira ediyor. Belki de şairdir. Eğer elçi ise; bize öncelilere gönderilen gibi bir âyet/ mucize getirsin” derler.

(Enbiya 21/6)

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

Onlardan önce helak ettiğimiz yerleşim merkezlerinden hiçbiri îmân etmemişti; şimdi bunlar mı inanıp güvenecekler?

(Furkan 25/41)

وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا أَلْهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

Seni görünce sadece alaya alarak diyorlar ki: “Allah elçi olarak bunu mu görevlendirmiş?

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka alaya alırlar.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Zuhruf 43/7)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara hangi nebî gelse, mutlaka alaya alırlardı.

(Zuhruf 43/8)

فَأَهْلَكْنَا أَسَدًّا مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Öncekilerin örnekleri anlatılmıştı.

(Enam 6/11)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.”

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Gerçek şu ki, Allah’a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah’ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ
أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız.”

(Zuhruf 43/24)

قَالَ أَوْلُو جِنَّتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Deki: “Size getirdiğim, atalarınızı bağlı bulduğunuzdan daha doğruysa?” Dediler ki: “Doğrusu biz sizinle gönderilene inkâr ediyoruz.”

(Zuhruf 43/25)

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Ardından onlardan intikam aldık. Yalancıların sonu nasılmış bir bak!

(Al-i İmran 3/137)

فَذَخَلْتُ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Sizden öncekilere de aynı kanunlar uygulandı. Yeryüzünü dolaşın da yalancıların sonu nasıl olmuş bir bakın!

(Enfal 8/54)

كُذِّبَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ

Bunların durumu Firavun hanedanının ve daha önceki kâfirlerin durumu gibidir. Onlar, Rablerinin âyetlerini yalanladılar. Biz de onları günahlarına karşılık helak ettik. Firavun hanedanını da suda boğduk. Hepsi zâlim oldu.

(Enam 6/12)

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

De ki: “Göklerde ve yerde olanlar kimindir? Deki: “Allah'ındır!” O, rahmeti kendine prensip olarak yazmıştır. Kıyamet günü hepinizi kesinlikle bir araya toplayacağında şüphe yoktur. Ama kendilerini kaybedenler, buna inanıp güvenmezler.

(Enam 6/54)

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Âyetlerimize inanıp güvenenler sana gelince de ki: “Selâm size! Rabbiniz, rahmeti kendine prensip olarak yazmıştır. Şöyle ki, içinizden kim bir cahillik ederek kötülük yapar, ardından da tevbe eder ve kendini düzeltirse, kesinlikle O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Zümer 39/53)

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

De ki: “Ey kendilerini boşa harcamış kullar! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Gerçekten Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Enam 6/13)

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِيلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Gecenin ve gündüzün içinde barınan her şey O’nundur. Her şeyi dinleyen ve bilen O’dur.

(Rad 13/10)

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

İçinizden sözü gizleyen ve açıklayan, gece saklanan ve gündüz dışarı çıkan O’nun için aynıdır.

(Enbiya 21/4)

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki: “Rabbim göklerde ve yerde söylenen her sözü bilir. Her şeyi dinleyen ve bilen O’dur.”

(Neml 27/74)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Kesinlikle Rabbin, sinelerinin neyi gizlediğini ve onların neyi açıkladıklarını bilir.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gökte ve yerde, gizli saklı hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

(Enam 6/14)

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَليًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Allah’tan başkasını mı veli edineceğim? O gökleri ve yeri, bölünme ile yaratandır. O, yediren ve yemeyendir.” De ki: “Ben; Allah’a tam teslim olanların öncüsü olmakla ve asla müşriklerden olmamakla emrolundum.”

(Yunus 10/104)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

De ki: “Ey insanlar! Benim dinim hakkında şüpheniz varsa bilin ki, sizin Allah ile aranızda koyup kulluk ettiklerinize ben kulluk etmem ama sizi vefat ettiren Allah’a kulluk ederim. Ben, müminlerden olmakla emrolundum.”

(Yunus 10/105)

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sen yüzünü dosdoğru bu dine çevir. Sakın müşriklerden olma!

(Hud 11/6)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Yeryüzünde tek bir canlı yoktur ki rızıkı Allah’a ait olmasın. Allah, onun karar kıldığı yeri de geçici olarak kaldığı yeri de bilir. Bunların hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Ankebut 29/60)

وَكَائِنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Nice canlılar vardır ki, rızıkını taşımaz. Onlara da, size de rızık veren Allah’tır. O, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Ankebut 29/61)

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَانِّي يُؤْفَكُونَ

Onlara: “Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı hizmete sokan kimdir?” diye sorsan kesinlikle: “Allah’tır!” derler. Öyleyse nasıl çevriliyorlar?

(Fatır 35/15)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Ey insanlar! Allah’a ihtiyacı olan sizsiniz. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her yaptığını mükemmel yapan Allah’tır.

(Şûrâ 42/11)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ
فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

O, gökleri ve yeri bölünme ile yaratandır. Size kendi türünüzden eşler var etmiş, hayvanları da eşler halinde yaratmıştır. Sizi bu ortamda büyütüyor. O'na herhangi bir açıdan benzeyen bir şey yoktur. O her şeyi dinleyendir, görendir.

(Zariyat 51/56)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Cinleri ve insanları, sadece Bana kulluk etmeleri için yarattım.

(Zariyat 51/57)

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

Onlardan ne bir rızık ne de Beni doyumalarını istemem.

(Zariyat 51/58)

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

Şüphesiz ki Allah; O rızıkı verendir, sarsılmaz gücün sahibidir.

(Enam 6/15)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem, o dehşetli günün azabından korkarım.

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki: “Ben, dinine hiçbir şey katmadan sadece Allah'a kulluk etmekle emrolundum.

(Zümer 39/12)

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

Bir de, müslümanların öncüsü olmakla emrolundum.”

(Zümer 39/13)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem, o dehşetli günün azabından korkarım.”

(Zümer 39/14)

قُلِ اللَّهُ آعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

De ki: “Ben, dinime bir şey katmadan sadece Allah’a kulluk ederim.

(Enam 6/16)

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

O gün kim o azaptan çevrilirse, kesinlikle ona rahmet etmiştir. Bu, açık bir kurtuluştur.”

(Al-i İmran 3/185)

كُلُّ نَفْسٍ دَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Her can ölümü tadar ve yaptıklarınızın karşılığı size, sadece kıyamet günü tam olarak ödenir. Kim ateşten çıkarılır da cennete sokulursa gerçekten kurtulmuş olur. Bu dünya hayatı, aldatıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.

(Meryem 19/70)

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

Zaten oraya yaslanmayı kimin hak ettiğini iyi biliriz.

(Meryem 19/72)

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

Sonra, kendilerini koruyanları kurtaracağız, zâlimleri de orada diz üstü çökmüş olarak bırakacağız.

(Teğabün 64/9)

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِينِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Sizi bir araya getirdiği o toplanma günü, aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah’a inanıp güvenmiş ve islah eden iyi işler yapmışsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onu ölümsüz olarak sürekli kalacağı, altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Muhteşem başarı işte budur!

(Enam 6/17)

وَإِنْ يَمَسُّنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّنَكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah sana bir zarar dokundursa, onu O'ndan başkası gideremez. Eğer sana bir hayır dokundursa bil ki O, her şeye bir ölçü koyandır.

(Yunus 10/106)

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Sana fayda ya da zarar veremeyecek şeyleri Allah ile arana koyup da onlara yalvarma! Eğer öyle yaparsan kesinlikle zâlimlerden olursun.

(Yunus 10/107)

وَإِنْ يَمَسُّنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Allah, sana bir zarar dokundursa, onu O'ndan başka giderebilecek yoktur. Sana bir hayır dilerse, onun lütfunu geri döndürecek de yoktur. Allah lütfunu, kullarından istediğine verir. O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Enam 6/18)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

O, kulları üzerinde karşı konulamaz güce sahiptir. O daima en doğru hükmü verendir, her şeyden haberdardır.

(Enam 6/60)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Geceleyin sizi vefat ettiren ve gündüz ne işlediğinizi bilen O'dur. Gündüz sizi kaldırır ki, belirlenmiş eceliniz tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'na olacaktır. Sonra ne yaptığınızı size bildirecektir.

(Enam 6/61)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

O, kulları üzerinde karşı konulamaz güce sahiptir; size kaydediciler gönderir. Sizden birine ölüm gelince, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Onlar kusur etmezler.

(Enam 6/19)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَنتُمْ لَتَسْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

De ki: “En büyük şahit kimdir? De ki: Allah’tır! O, benimle sizin aranızda şahittir. Bu Kuran bana vahiy edildi ki sizi ve ulaştığı kişileri onunla uyarayım.” De ki: “Siz Allah ile birlikte başka ilâhların olduğuna şahit misiniz? Ben şahit değilim.” De ki: “O tek İlah’tır. Ben, sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.”

(Al-i İmran 3/18)

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

Allah'tan başka ilâh olmadığına; Allah, melekler ve hakka uygun davranan ilim sahipleri şâhittir. O'ndan başka ilâh yoktur. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/166)

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Lâkin Allah, sana indirdiğini kendi ilmi ile indirdiğine şâhitlik eder. Buna melekler de şâhitlik ederler ama Allah'ın şâhitliği yeterlidir.

(Rad 13/43)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
الْكِتَابِ

İnkâr edenler: “Sen gönderilmiş bir elçi değilsin!” derler. De ki: “Benimle sizin aranızda şâhit olarak Allah yeter ve O'nun katında kitaptan bilgisi olanlar.”

(Fetih 48/28)

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Dinini, bütün dinlere hâkim kılmak için elçisini bu rehber ve gerçek din ile gönderen Allah'tır. Şâhit olarak Allah yeter.

(İsra 17/96)

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: “Benimle sizin aranızda şâhit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görendir.”

(Ankebut 29/52)

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ
وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

De ki: “Sizinle aramızda şâhit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.” Allah'ı inkâr ederek uydurma şeylere inananlar var ya, kaybedecek olanlar işte onlardır.

(Enam 6/20)

الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمْ بِالْكِتَابِ يُعْرَفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanır. Kendilerini kaybedenler, inanıp güvenecek değillerdir.

(Bakara 2/146)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanır. Ama onların bir kesimi bu gerçeği bile bile gizlerler.

(Bakara 2/147)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, Rabbinden gelendir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Şûrâ 42/14)

وَمَا تَقْرَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُّرِيبٍ

Kendilerine bu bilgi geldikten sonra sadece, birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Belirlenmiş ecellerine kadar Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı mutlaka aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar derin bir şüphe içindedirler.

(Şûrâ 42/15)

فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

İşte bu yüzden sen davetini yap ve emrolduğun gibi dosdoğru ol, onların arzularına da uyma. De ki: “Allah’ın indirdiği her kitaba îman ederim. Ben aranızda adaletli davranma emri aldım. Allah bizim de Rabimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptığımız bizim, sizin yaptığınız sizindir. Bizimle sizin aranızda belgeye de ihtiyaç yoktur. Bizi bir araya getirecek olan Allah’tır. Dönüş O’nadır.”

(Saf 61/6)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Meryem oğlu İsa dedi ki: “Ey İsrailoğulları! Ben, Allah’ın elçisiyim; size, önümde bulunan Tevrat’ı doğrulamak ve benden sonra gelecek ve ismi Ahmed olan elçiyi müjdelemek için geldim.” O elçi, onlara açık belgelerle gelince: “Bu, apaçık bir büyüdür” dediler.

(Saf 61/7)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

İslam’a davet edildiği halde bir yalanla Allah’a iftira edenden daha zâlim kim olabilir? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Enam 6/21)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya O'nun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir?
Gerçek şu ki zâlimler kurtuluşa eremezler.

(Araf 7/36)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklük taslayanlar ise cehennem ahalisidir. Onlar orada ölümsüzdürler.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Enam 6/22)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Onların hepsini toplayacağımız gün, ortak koşanlara diyeceğiz ki: “İddia ettiğiniz ortaklarınız nerede?”

(Kasas 28/61)

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

Güzel bir vaatte bulunduğumuz, kendisi de ona kavuşacak durumda olan kimse ile dünya hayatının geçici menfaatinden faydalandığımız sonra kıyamet günü huzurumuza yaka paça getirilecek olan kimse bir olur mu?

(Kasas 28/62)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ آيِنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Onlara: “Ortaklarım olduğunu iddia ettikleriniz nerede?” diye seslenileceği gün;

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

Aleyhindeki söz gerçekleşmiş olanlar: “Rabbimiz! Bunlar bizim azdırdığımız kimselerdir; kendimiz nasıl azdıysak onları da öyle azdırdık. Şimdi onlarla ilişigimizi kesip sana yöneldik. Zaten onlar bize kulluk etmiyorlardı ki!”

(Kasas 28/64)

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’a ortak koştuğunuzu çağırın!” denir. Onlar çağırırlar ama ortak koştuğu cevap vermezler. Artık azabı da görmüş olurlar. Keşke doğru yola girmiş olsalardı.

(Enam 6/23)

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

Sonra: “Rabbimiz Allah’a yemin ederiz ki, biz müşrik değiliz” demekten başka fitneleri olmaz.

(Nahl 16/27)

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ آيِنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

Sonra, kıyamet günü Allah, onları rezil edecek ve: “Uğrunda bölündüğünüz ortaklarım nerede?” diyecektir. Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle diyecekler: “Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kâfirlerin üzerindedir.”

(Nahl 16/28)

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ فَالْقَوْمَ اسلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Melekler, kendine zulmedenleri vefat ettirirken, onlar hemen teslimiyet gösterir ve: “Biz kötü bir şey yapmadık ki!” derler. Evet, yaptınız, şüphe yok ki Allah ne yaptığınızı biliyor.

(Mümin 40/73)

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

Sonra onlara denir ki: “Ortak koştuğunuz nerede?”

(Mümin 40/74)

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

Allah ile aranıza koyduklarınız? Derler ki: “Onlar bizden ayrıldılar ama aslında biz önceden de onlardan bir şey istemezdik.” İşte bu yüzden Allah kâfirleri saptığı yolda bırakır.

(Mümin 40/84)

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ

Şiddetli azabımızı görünce dediler ki: "Allah'ın birliğine îmân ettik; O'na ortak koştuğlarımızı inkâr ediyoruz."

(Fussilet 41/47)

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

O saatin bilgisi O'nun iradesine bağlıdır. O'nun bilgisi olmadan ne ürünler kabuğundan çıkar; ne de bir dişi doğum yapar. Onlara: "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün derler ki: "Sana açıkça söylüyoruz; içimizden böyle birini gören olmadı."

(Fussilet 41/48)

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ

Önceleri yalvarıp durdukları kaybolur ve kendileri için bir kurtuluş yolu olmadığını anlarlar.

(Ankebut 29/42)

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Allah onların, kendisiyle arasına neleri koyup yalvardıklarını bilir. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/24)

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Baksana; kendilerine nasıl da yalan söylemişler? Uydurdukları da onlardan kaybolup gidecektir.

(Yunus 10/28)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَيْلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

Onların hepsini topladığımız gün Allah'a ortak koşanlara: "Sizler ve ortak koştuklarınız! Olduğunuz yerde kalın!" diyeceğiz, sonra da aralarını ayıracağız. Ortak koştukları diyecekler ki: "Siz sadece bize kulluk etmiyordunuz ki!"

(Yunus 10/29)

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

"Bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Bize kulluk ettiğinizden habersizdik."

(Yunus 10/30)

هَذَاكَ تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Herkes geçmişte ne yapmışsa orada ortaya çıkacaktır. Hepsi gerçek Mevlâları Allah'ın huzuruna geri döndürülmüş olur ve uydurdukları onlardan uzaklaşır.

(Yunus 10/66)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Bilin ki göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah ile aralarına koyduklarına yalvaranlar ortaklara uymuş olmaz, sadece kendi zanlarına uymuş olurlar. Onlar sadece atarlar.

(Hud 11/21)

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar kendilerini kaybetmiş kimselerdir. Uydurdukları da onlardan kaybolurlar.

(Kasas 28/74)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

O gün onlara seslenilecek: "Nerede ortağım olduklarımı iddia ettikleriniz?"

(Kasas 28/75)

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ

Her ümmetten bir şahit çıkardığımız ve onlara: "Haydi, delilinizi getirin!" dediğimiz zaman bunlar, Allah hakkında gerçeği öğrenmiş olurlar. Uydurdukları da kaybolup gitmiştir.

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
يَرَوْا كَلِمًا أَيْةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan seni dinleyenler de olur; anlamasınlar diye kalplerinin üzerinde katmanlar oluşturmuşuz, kulaklarında da ağırlık vardır. Bütün âyetleri görseler inanıp güvenmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışır. Âyetleri inkâr edenler derler ki: "Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir!"

(Enfal 8/31)

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ

Onlara âyetlerimiz okununca: "Tamam dinledik, istesek bunun benzerini biz de söyleriz. Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir" dediler.

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştiririz. Kuran’da Rabbinin birliğini hatırlattığın zaman nefretle arkalarını dönerler.

(İsra 17/47)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Seni dinledikleri sırada neye kulak verdiklerini de, aralarında fısıldaştıkları zaman da o zâlimlerin: “Peşinden gittiğiniz büyülenmiş bir adamdan başkası değildir” dediklerini de iyi biliriz.

(Lokman 31/7)

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَوَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَانُ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّ بِرُءُوسِهِمْ
بِئْسَ مَا يَكُونُ

Ona âyetlerimiz okunduğunda büyüklenir, sanki hiç duymamış, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi geri döner. Onu acıklı bir azapla müjdele!

(Nuh 71/7)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

Sen bağışlayasın diye onları ne zaman davet etsem parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

(Fussilet 41/5)

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ

Derler ki: “Senin davetine kalplerimiz kapalı, kulaklarımız tıkalıdır; aramızda da perde var. Sen işine bak, biz zaten işimizi yapıyoruz.”

(Enam 6/26)

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Onlar, insanları Kuran’dan engeller, kendileri de ondan uzak dururlar. Ama sadece kendilerini tüketirler de farkında bile olmazlar.

(Hud 11/19)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

Onlar, ahireti göz ardı ederek Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yapmak isteyen kimselerdir.

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. İşte onlar derin bir sapma içindedir.

(Fussilet 41/26)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ

İnkâr edenler derler ki: “Bu Kuran’ı dinlemeyin, boş şeyler söyleyin, belki baskın gelirsiniz.”

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Gerçekten de onlara, size vermediğimiz imkânlar vermiştik. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve gönülleri de vardı. Âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de gönülleri işe yaramadı. Alaya aldıkları onları kuşatıverdi.

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: “Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!”

(Şuara 26/102)

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Keşke bize fırsat verilse de müminlerden olsak.”

(Şuara 26/103)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: “Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!”

(Şûrâ 42/45)

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

Onların, ateşin karşısına, alçaklıktan başları öne eğilmiş halde çıkarıldıklarını göreceksin. Göz ucuyla bakınacaklar, inanıp güvenenler ise şöyle diyeceklerdir: “Demek ki asıl kaybedenler, kıyamet günü kendini ve ailesini kaybedenlermiş.” Şüphe yok ki zâlimler, kalıcı bir azap içinde olacaklardır.

(Enam 6/28)

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Aksine, daha önce gizledikleri şey ortaya çıkar. Ama geriye gönderilseler, kendilerine konan yasaklara geri dönerler. Çünkü onlar yalancılardır.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُهُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَدُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Hicr 15/2)

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

İnkâr edenler, zaman zaman: “Keşke biz de müslümanlardan olsak” diye çok arzu ederler.

(Neml 27/14)

وَجَعَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inkâr ettiler. Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Aksine o; kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen, birbirini açıklayan âyetlerden oluşur. Zâlimlerden başka hiç kimse âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Enam 6/29)

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

Dediler ki: “Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Biz tekrar dirilecek de değiliz.”

(Nahl 16/38)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Allah ölen kimseyi tekrar diriltmez” diye bütün güçleriyle yemin ettiler. Tam tersine, bu, Allah’ın verdiği gerçek vaattir ama insanların çoğu bilmez.

(Nahl 16/39)

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

Anlaşmazlığa düştükleri konuları onlara açıklamak ve inkâr edenlerin yalancı olduklarını öğrenmeleri için.

(Hac 22/7)

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

O saat gelecektir, onda şüphe yoktur ve Allah mutlaka kabirlerde olanları diriltecektir.

(Müminun 23/37)

إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

Dünyadaki hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz veya yaşarız. Biz tekrar diriltilecek değiliz.

(Duhan 44/35)

إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الأوَّلَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

“İlk ölümümüzden başkası yoktur, biz yeniden diriltilmeyeceğiz.

(Casiye 45/24)

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

Derler ki: “Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz veya yaşarız. Bizi ancak zaman yok eder.” Bu konuda bildikleri bir şey yoktur. Onlar sadece zanda bulunuyorlar.

(Enam 6/30)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Rablerinin huzurunda durdukları zaman onları bir görsen, onlara: “Bu gerçek, değil mi?” diyecek, onlar da: “Rabbimize ant olsun ki evet!” diyeceklerdir. Bunun üzerine: “İnkâr etmenize karşılık azabı tadın!” diyecektir.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Ahkaf 46/33)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ
يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri yaratan, yaratırken de yorgunluk duymayan Allah’ın, ölüleri diriltmenin ölçüsünü koyan olduğunu görmediler mi? Evet, O her şeyin ölçüsünü koyandır.

(Ahkaf 46/34)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Ateşle yüzleştirildikleri gün, inkâr edenlere sorulur: “Bu gerçek değil mi? Rabbimize yemin olsun ki evet!” derler. “İnkâr etmenize karşılık tadın şu azabı!” denir.

(Enam 6/31)

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا
فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

Allah ile yüzleşme konusunu yalanlayanlar kaybedeceklerdir. Kıyamet saati beklemedikleri bir anda gelince yüklerini sırtlanmış olarak diyeceklerdir ki: “Bu konudaki kusurlarımızdan dolayı vay halimize!” Dikkat edin ne kötü yükler yüklenmişler!

(Nahl 16/24)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlara: “Rabbimiz ne indirdi?” dendiği zaman, “Öncekilerin yazıları” derler.

(Nahl 16/25)

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

Böylece kıyamet günü hem kendi yüklerini hem de bir bilgiye dayanmadan saptırdıkları kimselerin yükünü yüklenirler. Bakın ne kötü yük yükleniyorlar!

(Ta Ha 20/100)

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا

Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü ağır bir yük yüklenecektir.

(Ta Ha 20/101)

خَالِدِينَ فِيهَا وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا

Onlar hep o yükün altında kalacaklardır. Kıyamet günü onların yükü ne kötüdür!

(Enam 6/32)

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَاللَّادِرُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadan başka nedir ki! Kendini koruyanlar için hayırlı olan, ahiret yurdu. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

(Kasas 28/60)

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Size verilen her şey, dünya hayatının geçici menfaati ve süsüdür. Allah katındakiler ise hem daha hayırlı, hem daha kalıcıdır. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Ankebut 29/64)

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Bu dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Asıl hayat, ahiret yurdundaki hayattır; keşke bilseler.

(Şûrâ 42/36)

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Size verilen şeyler, dünya hayatının geçici menfaatleridir. İnanıp güvenen ve Rabbine dayananlar için Allah katındakiler daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Hadid 57/20)

إِعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتْرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Enam 6/33)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ

Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Onlar seni yalanlamıyorlar, aslında o zâlimler Allah'ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlar.

(Yunus 10/65)

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onların sözleri seni üzmesin, bütün üstünlük kesinlikle Allah'a aittir. O her şeyi dinleyendir, her şeyi bilendir.

(Hicr 15/97)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

İyi biliyoruz ki onların söylediklerinden dolayı için daralıyor.

(Lokman 31/23)

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنُكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

Kim inkâr ederse onun inkâr etmesi seni üzmesin. Sonunda bize dönecekler, biz de neler yaptıklarını onlara haber vereceğiz. Şüphe yok ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Yasin 36/76)

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Artık onların söylediklerine üzülme; biz neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını çok iyi biliriz.

(Enam 6/34)

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا وَلَا
مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

Kuşkusuz senden önceki elçiler de yalanlandı. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler. Nihâyet yardımımız ulaştı. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. Böylece gönderilen elçilerin haberinden bir kısmı sana da geldi.

(Araf 7/101)

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

İşte bunlar, sana bir kısım haberlerini anlattığımız yerleşim merkezleridir. Doğrusu, gönderilen elçiler onlara açık belgelerle geldiler ama daha önce yalanlamış olmaları sebebiyle inanıp güvenmeye yanaşmadılar. İşte bu yüzden, Allah inkâr edenlerin kalplerinde yeni bir yapı oluşturur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصَدِّقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kuşkusuz onların hikâyelerinde, aklıselim olanlar için bir ibret vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine, kendinden öncekileri doğrular, her şeyi açıklar ve inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Nahl 16/127)

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

Sabret; senin sabrın sadece Allah'ın yardımı ile olur. Onlar için üzülme. Yaptıkları plandan dolayı sıkıntıya girme.

(Kehf 18/27)

وَآتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَسَدِّدًا

Rabbinin kitabından sana vahyedileni bağlantılarıyla oku. O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka sığınacak bir yer de bulamazsın.

(Ahkaf 46/35)

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أَوْلُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا
يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ

Kararlı elçiler nasıl sabrettiyse sen de öyle sabret! Onlar hakkında acele etme. Tehdit edildikleri azabı görecekleri gün, sanki dünyada gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanacaklar. Bu bir bildiridir. Hiç sınırı aşanlar topluluğundan başkası helak edilir mi?

(Enam 6/35)

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي
السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, gücün yetiyorsa yerin içinde bir tünel veya göğe doğru bir merdiven bulur, bir âyet/ mucize getirirsin. Allah isteseydi, herkesi doğru yolda toplardı. Sakın cahillerden olma!

(Enam 6/57)

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ
يَقْضُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

De ki: "Ben Rabbinden gelen apaçık bir delile dayanıyorum ama siz onu yalanlıyorsunuz. Sizin hemen istediğiniz şeyi yapmak benim elimde değildir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O, gerçeği anlatır. O, ayrıntılarıyla açıklayanların en hayırlısıdır.

(Enam 6/58)

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

De ki: "Bir an önce olmasını istediğiniz şey benim elimde olsaydı, aramızdaki iş bitmiş olurdu. Zâlimleri en iyi bilen Allah'tır."

(Enam 6/109)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

Hele kendilerine bir âyet/ mucize gelsin ona mutlaka inanacaklar diye, var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Âyetler / mucizeler Allah katındadır." Farkında mısınız? İstedikleri âyet/ mucize gelse yine de inanıp güvenmeyecekler.

(Kasas 28/56)

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Gerçek şu ki, sen sevdiğini doğru yola iletmezsin ama Allah, isteyeniyi doğru yola iletir. Kimin doğru yolda olduğunu en iyi O bilir.

(Enam 6/36)

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

Sana cevap verecek olanlar sadece dinleyenlerdir. Ölülere gelince; Allah onları diriltecek sonra O'na döndürüleceklerdir.

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Şüphe yok ki sen ölülere de, arkalarını döndüklerinde daveti duymayanlara da dinlemezsin.

(Neml 27/81)

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

Sen görmeyenleri yanlış yoldan doğru yola iletmezsin, sadece âyetlerimize inanıp güvenenlere dinletebilirsin, ardından onlar teslim olurlar.

(Enam 6/37)

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Rabbinden ona bir âyet/ mucize indirilseydi olmaz mıydı?” dediler. De ki: “Kuşkusuz ki Allah âyet/ mucize indirmenin ölçüsünü koyandır.” Ama onların çoğu bilmez.

(Yunus 10/20)

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Diyorlar ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilse olmaz mı?” De ki: “Bütün gizli bilgiler Allah’a aittir. Öyleyse bekleyin; sizinle birlikte ben de bekliyorum.”

(Rad 13/7)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

İnkâr edenler derler ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilseydi ya!” Sen sadece bir uyarıcısın. Her toplumun bir rehberi vardır.

(Rad 13/27)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

İnkâr edenler : “Rabbinden ona bir âyet/ mucize indirilseydi ya!” derler. De ki: “Şüphesiz Allah, isteyeni saptığı yolda bırakır, O'na yönelmek isteyenlere de rehberlik eder.”

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni âyetlerle / mucizelerle göndermemizi engelleyen sadece, öncekilerin onları yalanlamalarıdır. Semûd'a, bir gösterge olarak bir dişi deve vermiştik ama ona zulmetmişlerdi. Biz âyetleri / mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!” dediler. De ki: “Âyetler / mucizeler sadece Allah katındandır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(Enam 6/38)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

Yeryüzündeki diğer canlılar, gökyüzünde iki kanadıyla uçanlar, tıpkı sizin gibi ümmetlerdir. Kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmış değiliz. Sonra, Rablerinin huzurunda toplanacaklardır.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları O'nun katındadır; onları O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O'nun bilgisi olmadan, bir tek yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içinde bir tohum, yaş veya kuru herhangi bir şey yoktur ki, apaçık bir kitap olmasın.

(Enam 6/60)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Geceleyin sizi vefat ettiren ve gündüz ne işlediğinizi bilen O'dur. Gündüz sizi kaldırır ki, belirlenmiş eceliniz tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'na olacaktır. Sonra ne yaptığınızı size bildirecektir.

(Nahl 16/79)

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Boyun eğdirilmiş şekilde göğün boşluğunda uçan kuşları görmediler mi? Onları orada Allah'tan başkası tutamaz. İşte bunda inanıp güvenen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Nur 24/41)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَخِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Göklerdekilerin, yerdekilerin ve sıra sıra dizili kuşların Allah'a ibadet ettiklerini görmedin mi? Kuşkusuz her biri görevini ve ibadetini bilir. Allah da onların ne yaptıklarını bilir.

(Neml 27/17)

وَحَشِيرٍ لِّسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

Süleyman'ın; cinler, insanlar ve kuşlardan oluşan orduları toplandı, düzenli olarak sevk ediliyorlardı.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

Göklerde ve yerde, gizli saklı hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

(Şûrâ 42/29)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Gökleri, yeri ve her ikisinde yayılmış canlıları yaratması Allah'ın âyetlerindedir. O, istediğinde onları bir araya toplamanın ölçüsünü koyandır.

(Mülk 67/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

Üstlerinde sıralar halinde uçan kuşları, kanatlarını çekerken görmediler mi? Onları, Rahman'dan başka hiç kimse o çizgide tutamaz. Çünkü O, daima her şeyi görendir.

(Enam 6/39)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalan sağır ve dilsizler gibidirler. Allah isteyeniyi saptığı yolda bırakır, isteyeniyi de doğru yola iletir.

(Bakara 2/17)

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

Tıpkı bir ateş yakmak isteyen kişiye benzerler. Ateş çevrelerini aydınlatınca, Allah onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır, göremezler.

(Bakara 2/18)

صُمُّ بُكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

Sağır, dilsiz, kör kesilirler; artık dönmezler.

(Enam 6/122)

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölüyken hayat verip insanlar arasında yolunu aydınlattığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kâfirlere yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Rad 13/19)

أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَن هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece akliselim olanlar hatırlar.

(Kehf 18/101)

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

Onlar, Beni hatırlamaktan gözleri perdeliymiş gibi uzak duran ve Beni hatırlatan şeyleri dinlemeye bile dayanamayan kimselerdir.

(Nur 24/40)

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ

Onların işleri dalgalı bir denizdeki karanlıklara da benzer; üzerlerini bir dalga örtmüştür. Üzerinde bir dalga daha, onun da üzerinde bir bulut vardır. Üst üste yığılmış karanlıklar! Elini kaldırırsa göremeyecek gibidir. Allah'ın aydınlık vermediği kimsenin aydınlığı olmaz.

(Enam 6/40)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْيَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Kendinize baktınız mı? Allah’ın azabı size gelse ya da kıyamet saati gelip çatsa, doğruyu söyleyecek olursanız, Allah’tan başkasına mı yalvarırsınız?”

(Enam 6/41)

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

Aksine, yalnızca O’na yalvarırsınız. Ardından, isterse duanızı kabul eder ve sıkıntınızı giderir. Ortak koştuklarınızı unutursunuz.

(Yunus 10/22)

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينَ بِيَهُمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Sizleri karada ve denizde yürüten O’dur. Bir gemide olsanız, gemi güzel bir rüzgârla yolcuları rahatça götürse, hepsi tam bunun zevkine varmışken bir kasırğa çıkıp her tarafı dalgalar sarsa, iyice kuşatıldıkları kanaatine vardıkları anda dinine bir şey katmadan sadece Allah’a yalvarırlar: “Bizi bundan kurtarırsan gerçekten şükredenlerden oluruz.”

(Yunus 10/23)

فَلَمَّا أَنْجَيْهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onları kurtarıncı, yeryüzünde yine hakkı olmayanı elde etmek için saldırırlar. Ey insanlar! Saldırganlığınızın zararı sadece kendinizdir. Dünya hayatında biraz menfaat sağlıyorsunuz, sonunda dönüşünüz bize olur, sonra yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririz.

(Ankebut 29/25)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

İbrahim dedi ki: “Sizin bu putlara tutunmanız sadece dünya hayatında aranızda kaynaşmaya vesile olsun dıyedir. Kıyamet günü biriniz diğeri inkâr edecek her biriniz diğeri dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır.

(Ankebut 29/65)

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

Gemiye bindiklerinde dinine bir şey katmadan yalnız Allah’a yalvarırlar. Ardından onları karaya çıkarınca hemen ortak koşarlar.

(Ankebut 29/66)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Allah'ın onlara verdiğini inkâr etmek ve geçici menfaat elde etmek için. Artık yakında öğrenirler.

(Lokman 31/32)

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلْمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنَهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

Dalgalar onları kara bulutlar gibi kuşatınca, dinine bir şey katmadan sadece Allah'a yalvarırlar. Allah onları kurtarıp karaya çıkardı mı içlerinden bir kısmı hakka uygun davranır. Nankör hainler dışında hiç kimse âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Enam 6/42)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

Kuşkusuz senden önceki ümmetlere de elçiler göndermiştik. Belki yalvarıp yakarırlar diye onları çeşitli baskılara ve zorluklara uğratmıştık.

(Araf 7/131)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İşleri iyi gidince: “Biz bunu hak ettik” derler, sıkıntı bastırды mı onu da Musa'nın ve beraberindekilerin uğursuzluğuna bağlarlardı. Bakın, onlar için asıl uğursuzluk Allah katında olandır. Ama onların çoğu bilmez.

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki: “Bizi büyülemek için hangi âyeti/ mucizeyi getirirsen getir, sana inanıp güvenecek değiliz.”

(Araf 7/133)

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

Bunun üzerine, onlara, su baskını, çekirge, kıml ve kurbağa salgını ve kanı, her biri ayrı ayrı birer âyet/ mucize olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlu bir topluluk haline geldiler.

(Araf 7/134)

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِئِن كَشَفْتَنَا عَنَّْا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

Üzerlerine her pislik inişinde: “Ey Musa! Sana verdiği söz sebebiyle bizim için Rabbine yalvar, bunu üzerimizden bir kaldırsın elbette sana inanıp güveneceğiz ve elbette İsrailoğullarını seninle birlikte göndereceğiz” dediler.

(Araf 7/135)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ آجَلٍ هُمْ بِالْعُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ

Ne zaman pislği üzerlerinden bir süre için kaldırsak, anında sözlerinden dönüyorlardı.

(Zuhruf 43/48)

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَا لَهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Gösterdiğimiz her bir âyet diğerlerinden büyüktü. Belki dönerler diye onları azapla yakaladık.

(Zuhruf 43/49)

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

Dediler ki: “Ey büyücü! Madem sana sözü var, bizim için Rabbine yalvar, biz gerçekten doğru yolu bulacağız.”

(Zuhruf 43/50)

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ

Azaplarını giderince, derhal sözlerinden caydılar.

(Enam 6/43)

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Verdiğimiz sıkıntılar gelince yalvarıp yakarsalardı olmaz mıydı? Ama kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını süslü gösterdi.

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

Biz hangi yerleşim merkezine bir nebî göndersek, oranın halkını baskı ve zorluğa sokarız ki yalvarıp yakarsınlar.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَّوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَا لَهُمْ بَعْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihâyet zenginleşirler, derler ki: “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemedikleri bir anda yakalarız; farkına varamazlar.

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَا لَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o yerleşim merkezlerinin ahali, inanıp güvenerek kendilerini korusalardı onlara, göklerin ve yerin bolluk ve bereketini açardık. Fakat yalanladılar. Biz de kazandıklarına karşılık onları yakaladık.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

Böyle yerleşim merkezlerinin ahalişi gece uykuda iken baskınımıza uğramayacaklarından emin midirler?

(Araf 7/98)

وَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحَىٰ وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Ya da o yerleşim merkezlerinin ahalişi, gündüzün eğlenirken baskınımıza karşı güvende midirler?

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdikiiler Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybedenler topluluğu dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Tevbe 9/126)

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ

Her yıl bir ya da iki kere fitneye uğratıldıklarını görmüyorlar mı? Sonra yine tevbe etmiyor ve gerçeği hatırlamıyorlar.

(Ankebut 29/38)

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

Âd ile Semûd'un yerlerinde sizin için gerçekten açık belgeler vardır. Şeytan, yaptıklarını süslü gösterdi, ardından onları yoldan engelledi. Oysa onlar ileriye görebilecek kimselerdi.

(Müminun 23/75)

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Onlara rahmet ederek, sıkıntılarını gidersek bile inatla azgınlıkları içinde bocalarlar.

(Müminun 23/76)

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَاثُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

Doğrusu onları bir azapla yakaladık, yine de Rablerine karşı ne yumuşarlar ne de yalvarıp yakarırılar.

(Enam 6/44)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَعَثَةً فَاذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

Kendilerine hatırlatılanları unuttukları zaman önlerine bütün kapıları açarız. Verilen nimetlerle şımarttıkları bir sırada da onları yakalarız, o zaman ümitlerini keserler.

(Araf 7/182)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanları ise beklemedikleri yerden adım adım kötü sona yaklaştırırız.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُنْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا

Bir yerleşim merkezini helak etmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada sınırı aşarlar ve haklarındaki söz gerçekleşir, ardından orayı yerle bir ederiz.

(Enam 6/45)

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Zulmedenler topluluğunun kökü böyle kurutulur. Her şeyi mükemmel yapmak bütün varlıkların Rabbi Allah'a özeldir.

(Enam 6/46)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ تَمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

De ki: “Gördünüz mü, Allah dinleme ve ileriye görme özelliğinizi alsa, kalplerinizi mühürlese Allah'tan başka onları size geri verecek ilâh kimdir?” Baksana, bu âyetleri evire çevire biz nasıl açıklıyoruz, sonra onlar nasıl yüz çeviriyorlar?

(Nahl 16/78)

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allah sizi analarınızın karnından çıkardığında, hiçbir şey bilmiyordunuz. Sizin için dinleme, ileriye görme özellikleri ve gönüller var etti. Belki şükredersiniz.

(Neml 27/62)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِنَّ إِلَهًا مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

Darda kalan biri dua ettiği zaman ona cevap vererek kötülüğü gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Enam 6/47)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

De ki: “Gördünüz mü, Allah'ın azabı, ya aniden ya da açık bir şekilde size gelse, zâlimler topluluğundan başkası helak edilir mi?”

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: “Bekleyin, bende sizinle birlikte bekleyenlerdenim.”

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonunda elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir, müminleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdecî ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebîler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükümler olsun. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyeni doğru yola iletir.

(Bakara 2/62)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Şüphe yok ki, îmân edenler ile yahudi, hristiyan ve sabîlerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenir ve islah eden iyi işler yaparsa, onların ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/112)

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah'a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Yunus 10/62)

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Bilin ki, Allah'ın dostlarının üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Yunus 10/63)

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Onlar inanıp güvenen ve kendilerini koruyan kimselerdir.

(Yunus 10/64)

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Dünya hayatındaki ve ahiretteki müjdeler onlar içindir. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. Muhteşem başarı işte budur!

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz "Rabbimiz Allah'tır" diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte cennet ahali onlardır; yaptıklarına karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Enam 6/49)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, sınırı aşmalarına karşılık azaba uğrayacaklardır.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُم وَاعْلَمْتُمْ يَنْتَفُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: “Allah’ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?” dediğinde: “Rabbinize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar” demişlerdi.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Enam 6/50)

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

De ki: “Ben size Allah’ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım.” De ki: “Gören ile görmeyen bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”

(Hud 11/31)

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Size: ‘Allah’ın hazineleri benim yanımdadır’ demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Ben bir melek olduğumu da söylemiyorum. Hor gördüğünüz kimseler için: ‘Allah bunlara iyilik etmez’ de demiyorum. Onların içlerinde olanı en iyi bilen Allah’tır. Bunları dersem zâlimlerden olurum.”

(Araf 7/188)

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنْ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

De ki: “Allah, istemedikçe benim kendime bile bir fayda sağlamaya veya zarar vermeye yetkim yoktur. Eğer gizli bilgileri bilsem, daha çok hayır biriktirirdim, bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanıp güvenen bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.”

(Enam 6/51)

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Rablerinin huzurunda toplanacakları için korkanları sana vahyedilenle uyar. Orada onların ne bir velisi ne de şefaatchileri olmayacaktır. Belki kendilerini korurlar.

(Enam 6/70)

وَدَّرَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعِدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaathçi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Yunus 10/18)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Kendilerine zarar vermeyecek, bir fayda da sağlamayacak olan varlıkları Allah ile aralarına koyup kulluk ederler. Bir de derler ki: “Bunlar Allah katında bize şefaath edecek olanlardır.” De ki: “Siz Allah’a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?” O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.”

(İsra 17/97)

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَبُكَمًّا وَصُمَّمًا مَاؤِيَهُمْ جَهَنَّمَ كَلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

Allah kime rehberlik ederse, o doğru yoldadır. Kimi de saptığı yolda bırakırsa artık onun Allah ile arasına girecek evliya/dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü yüzükoyun halde kör, dilsiz ve sağırlar olarak bir araya toplarsın. Yerleşecekleri yer cehennemdir; ne zaman ateşi azalsa alevini arttırırız.

(Rum 30/13)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

Allah’a ortak koştukları arasından bir şefaathçileri de olmayacaktır. Zaten ortak koştuklarını inkâr edeceklerdir.

(Fatr 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكَّىٰ فَاِنَّمَا يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yüğü ağır olan, taşımak için yardıma çağırırsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzgün ve sürekli kılanları uyarabilirsin. Kim kendini arındırıp geliştirse, bunu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah’adır.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

Sen sadece, içten içe Rahman’a derin saygı duyarak bu zikre uyanı uyarabilirsin. Onu, bağışlanma ve büyük bir ödül ile müjdele!

(Zümer 39/43)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُو كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

Yoksa onlar, Allah ile aralarına girecek şefaatçiler mi buldular? De ki: “Ya onların bir yetkileri yoksa, ya akıllarını kullanmıyorlarsa?”

(Zümer 39/44)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

De ki: “Şefaat tümüyle Allah’a aittir. Göklerin ve yerin bütün yetkileri O’ndadır. Sonunda O’na döndürüleceksiniz.”

(Enam 6/52)

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

Sabah akşam dua edip Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyenleri uzaklaştırma. Onların hesabı senden sorulmaz. Senin hesabın da onlardan sorulmaz. Onları uzaklaştırırsan zâlimlerden olursun.

(Hud 11/29)

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

“Ey halkım! Buna karşılık sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretim sadece Allah’a aittir. Ben inanıp güvenenleri kovacak da değilim. Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi, cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.”

(Hud 11/30)

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Ey halkım! Onları kovarsam, beni Allah’tan kim kurtarabilir? Hiç hatırlamaz mısınız?”

(Hud 11/31)

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Size: ‘Allah’ın hazineleri benim yanımdadır’ demiyorum. Gizli bilgileri de bilmem. Ben bir melek olduğumu da söylemiyorum. Hor gördüğünüz kimseler için: ‘Allah bunlara iyilik etmez’ de demiyorum. Onların içlerinde olanı en iyi bilen Allah’tır. Bunları dersem zâlimlerden olurum.”

(Şuara 26/108)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah’tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Şuara 26/109)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Buna karşılık sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece varlıkların Rabbidir.

(Şuara 26/110)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

O halde, Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!”

(Şuara 26/111)

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

“Şu seviyesi düşükler peşindeyken sana inanıp güvenmemizi mi bekliyorsun?” dediler.

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

De ki: “Onların ne yaptıkları konusunda bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbidir, keşke bunu anlansanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri asla kovamam.

(Enam 6/53)

وَكَذَلِكَ فَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ

Böylece: “Allah, aramızdan şunlara mı lütuf ve ikramda bulundu?” desinler diye onlardan kimilerini kimileriyle imtihan ederiz. Şükredenleri en iyi bilen, Allah değil midir?

(Bakara 2/247)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Nebileri onlara: “Allah, üzerinizde yetkili olarak Tâlut’u çıkardı” dedi. “Onun bizim üzerimizde nasıl yetkisi olabilir? O yetki ondan çok bizim hakkımızdır. Onun fazla bir malı da yok!” dediler. Nebî: “Onu, sizin üzerinizde Allah seçti. Onun bilgi ve beden gücünü arttırdı. Allah yetkiyi istediğine verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.” dedi.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(Sad 38/8)

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

“Bu zikir aramızdan ona mı indirildi?” derler. Aslında bunların, benim zikrimden şüpheleri var. Doğrusu henüz azabımı tatmadılar.

(Sad 38/9)

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّيَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

Yoksa her şeyden üstün olan ve karşılık beklemeden bol bol veren Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mı?

(Teğabün 64/5)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Sizden önceki kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onların hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Teğabün 64/6)

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Böyledir; çünkü elçileri onlara açık belgelerle gelmişti. Onlar ise: “Bu adamlar mı bizi yola getirecek?” diyerek inkâr etmiş ve yüz çevirmişlerdi. Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur. Allah zengindir, her yaptığını mükemmel yapar.

(Zuhruf 43/31)

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

“Bu Kuran iki şehrin büyük adamlarından birine indirilseydi ya!” dediler.

(Zuhruf 43/32)

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ

Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşacak? Oysa dünya hayatındaki geçimliklerini biz paylaştırdık. Birini diğerinden bir kaç derece üste çıkardık ki, biri diğerinin işini görsün. Ama Rabbinin rahmeti, onların birikimlerinden hayırlıdır.

(Enam 6/54)

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Âyetlerimize inanıp güvenenler sana gelince de ki: “Selâm size! Rabbiniz, rahmeti kendine prensip olarak yazmıştır. Şöyle ki, içinizden kim bir cahillik ederek kötülük yapar, ardından da tevbe eder ve kendini düzeltirse, kesinlikle O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Araf 7/153)

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Kötü işler yapan, sonra tevbe eden, ondan sonra da Allah’a inanıp güvenenlere gelince; elbette Rabbin çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Ta Ha 20/82)

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى

Ben, tevbe eden, inanıp güvenen, ıslah eden iyi işler yapan sonra doğru yolda devam edeni, kesinlikle bağışlarım.

(Furkan 25/70)

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا

Ancak; kim tevbe eder, îmân eder ve ıslah eden iyi işler yaparsa, Allah onların kötülüklerini iyiliğe çevirir. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Furkan 25/71)

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

Kim tevbe edip ıslah eden iyi işler yaparsa, elbette o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

(Enam 6/55)

وَكَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِنَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

İşte âyetlerimizi böyle açık seçik anlatırız ki suçluların yolu iyice belli olsun.

(Şuara 26/200)

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Biz onu suçluların kalplerine kadar işlettik.

(Şuara 26/201)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Buna rağmen onlar, acıklı azabı görünceye kadar ona inanıp güvenmezler.

(Şuara 26/202)

فَيَأْتِيهِمْ بَعَثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

O azap onlara ansızın gelir de farkında olmazlar.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inkâr ettiler.
Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Aksine o; kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen, birbirini açıklayan âyetlerden oluşur. Zâlimlerden başka hiç kimse âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Secde 32/22)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka intikam alırız.

(Enam 6/56)

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

De ki: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınıza kulluk etmem, bana yasaklanmıştır. Ben, sizin arzularınıza uymam. O zaman kesinlikle yanlış yolda olurum ve doğru yolu bulanlardan olamam.”

(Mümin 40/66)

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Rabbimden bana, açık belgeler geldiğinde, Allah ile kendi aranızda koyup yalvardıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı. Ben varlıkların Rabbine tam teslim olmakla emrolundum.”

(Casiye 45/18)

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Sonra seni emrimizden bir kanun üzere kıldık; sen ona uy; bilmeyenlerin arzularına uyma!

(Enam 6/57)

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
يَقْضُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

De ki: “Ben Rabbimden gelen apaçık bir delile dayanıyorum ama siz onu yalanlıyorsunuz. Sizin hemen istediğiniz şeyi yapmak benim elimde değildir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O, gerçeği anlatır. O, ayrıntılarıyla açıklayanların en hayırlısıdır.”

(Enam 6/58)

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

De ki: “Bir an önce olmasını istediğiniz şey benim elimde olsaydı, aramızdaki iş bitmiş olurdu. Zâlimleri en iyi bilen Allah'tır.”

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!” dediler. De ki: “Âyetler / mucizeler sadece Allah katındandır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(Ankebut 29/52)

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

De ki: “Sizinle aramızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir.” Allah’ı inkâr ederek uydurma şeylere inananlar var ya, kaybedecek olanlar işte onlardır.

(Ankebut 29/53)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَعَثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; o belirlenmiş süre olmasaydı azap onlara hemen gelirdi. Fakat onlar farkında olmadan aniden gelecektir.

(Ankebut 29/54)

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar. Cehennem, kesinlikle kâfirleri kuşatacak.

(Ankebut 29/55)

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

O gün azap, onları üstlerinden ve ayaklarının altından saracak ve şöyle denecektir: “Yaptıklarınızı tadın!”

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları O’nun katındadır; onları O’ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O’nun bilgisi olmadan, bir tek yaprak bile düşmez. Yerin karanlıkları içinde bir tohum, yaş veya kuru herhangi bir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta olmasın.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

Göklerde ve yerde, gizli saklı hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Ne işle meşgul olursan ol, bir âyet kümesinden bağlantılarını okuyor olsan ya da başka bir iş yapıyor da olsanız o işe daldığınızda mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte, ister zerre ağırlığında, ister ondan daha küçük ister büyük olsun, hiçbir şey O'ndan uzak kalmaz. Hepsini apaçık bir kitaptadır.

(Hadid 57/4)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan sonra yönetime geçen O'dur. Yere ne girer ve yerden ne çıkarsa, gökten ne iner ve göğe ne yükselirse onların hepsini bilir. Nerede olursanız olun, O, sizinle birlikte. Allah, yaptığınız her şeyi görür.

(Hadid 57/22)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Yeryüzünde veya kendinizde meydana gelen bir tek olay yoktur ki onu, ayrı bir varlık olarak yaratmamızın öncesinde bir kitapta kaydedilmiş olmasın. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Enam 6/60)

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Geceleyin sizi vefat ettiren ve gündüz ne işlediğinizi bilen O'dur. Gündüz sizi kaldırır ki, belirlenmiş eceliniz tamamlansın. Sonra dönüşünüz O'na olacaktır. Sonra ne yaptığınızı size bildirecektir.

(Zümer 39/42)

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Allah kişileri, öldüğü sırada vefat ettirir, ölmemiş olanları da uykusunda vefat ettirir. Ölümüne hükmettiğinin ruhunu tutar, diğerini belirlenmiş eceline kadar salverir. Bunda, düşünen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Enam 6/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

Sizi balçıktan yaratan O'dur. Sonra bir ecel belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir ecel ise O'nun katındadır. Siz hâlâ şüphelenip duruyorsunuz.

(Enam 6/61)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

O, kulları üzerinde karşı konulamaz güce sahiptir; size kaydediciler gönderir. Sizden birine ölüm gelince, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Onlar kusur etmezler.

(Enam 6/18)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

O, kulları üzerinde karşı konulamaz güce sahiptir. O daima en doğru hükmü verendir, her şeyden haberdardır.

(Rad 13/11)

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ
يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

Kişiyi önünden ve arkasından takip edenler vardır; Allah'ın emriyle onu kaydederler. Kişiler kendilerini değiştirmedikçe, Allah da toplumu değiştirmez. Allah bir topluma sıkıntı vermek isterse, onu kimse geri çeviremez. Onların Allah ile aralarına girecek bir velisi/dostu olmaz.

(Şûrâ 42/6)

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah ile aralarına evliya/dostlar koyanları kaydeden de Allah'tır. Sen onların vekili değilsin.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمُ مَا تُوسُّوسُ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Şüphesiz ki insanı Biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Kaf 50/17)

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

Sağında ve solunda oturan iki alıcı, kayıt alırken;

(Kaf 50/18)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

ne söylerse söylesin, bir gözcü de mutlaka yanında olur.

(Kaf 50/19)

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

Ölüm sarhoşluğu, o gerçeği getirir; işte kaçıp durduğun şey!

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكِ يَوْمِ الْوَعْدِ

Sura üflenir; işte bu vadedilen gündür.

(Kaf 50/21)

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

Herkes yanında, bir sevk edici bir de şahit ile gelir.

(Kaf 50/22)

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

“Gerçekten sen bu konuda gaflet içindeydin; şimdi perdeni açtık; artık bugün gözün keskindir.”

(Kaf 50/23)

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

Yanıdaki ona der ki: “İşte bendeki tüm kayıtlar!”

(Tarık 86/4)

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

Yemin ederim ki, üzerinde kaydedeni olmayan hiç kimse yoktur.

(Enam 6/62)

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقِّ آلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ

Sonra onlar, gerçek dostları Allah'a döndürülürler. Bilin ki, hüküm O'nundur. Hesabı en çabuk görecek olan da O'dur.

(Rad 13/41)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Onlar yeryüzüne gelip onu etrafından eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Hükümü Allah verir. Onun hükümünü geri çevirebilen yoktur. O, hesabı çabuk görendir.

(Nur 24/39)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقِيَهُ حِسَابًا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kâfirlerin yaptıkları işler, düz çöldeki serap gibidir. Susayan onu su sanır. Yanına varınca onun bir şey olmadığını görür ve Allah'ı yanında bulur. O da onun hesabını görür. Allah hesabı çabuk görür.

(Mümin 40/16)

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

O gün onlar ortaya çıkarlar; hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. O gün yetki kimindir? Karşı konulamaz güce sahip tek Allah'ındır.

(Mümin 40/17)

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

O gün herkese kazandığının karşılığı verilir. O gün haksızlık olmaz. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

(Enam 6/63)

قُلْ مَنْ يُجِيبُكُم مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

De ki: “Gizlice; 'Bizi bundan kurtarırsan elbette şükredenlerden oluruz' diye yalvardığınız bir sırada, sizi karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir?”

(Enam 6/40)

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Kendinize baktınız mı? Allah'ın azabı size gelse ya da kıyamet saati gelip çatsa, doğruyu söyleyecek olursanız, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız?”

(Enam 6/41)

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

Aksine, yalnızca O'na yalvarırsınız. Ardından, isterse duanızı kabul eder ve sıkıntınızı giderir. Ortak koşuklarınızı unutursunuz.

(Neml 27/62)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ ۖمَعَ اللَّهُ
فَلْيَا مَا تَذَكَّرُونَ

Darda kalan biri dua ettiği zaman ona cevap vererek kötülüğü gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Neml 27/63)

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءِإِلَهُ
مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Karaların ve denizlerin karanlıkları içinde size yolunuzu bulduran kim; rahmetinden önce rüzgârları müjdeci olarak gönderen kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

(Enam 6/64)

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

De ki: “Allah’tır. Sizi ondan ve her türlü felaketten O kurtarır. Sonra yine O’na ortak koşarsınız.”

(Yunus 10/12)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnsana bir zarar dokunduğunda, yanı üzerindeyken, otururken veya ayaktaiken bize yalvarır durur. Ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, bize hiç yalvarmamış gibi davranır. İşte böyle, aşırı gidenlerin yaptıkları, kendilerine güzel görünür.

(Yunus 10/22)

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Sizleri karada ve denizde yürüten O’dur. Bir gemide olsanız, gemi güzel bir rüzgârla yolcuları rahatça götürse, hepsi tam bunun zevkine varmışken bir kasırga çıkıp her tarafı dalgalar sarsa, iyice kuşatıldıkları kanaatine vardıkları anda dinine bir şey katmadan sadece Allah’a yalvarırlar: “Bizi bundan kurtarırsan gerçekten şükredenlerden oluruz.”

(Yunus 10/23)

فَلَمَّا أَنْجَيْهِمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Onları kurtarıncı, yeryüzünde yine hakkı olmayanı elde etmek için saldırırlar. Ey insanlar! Saldırganlığınızın zararı sadece kendinizdir. Dünya hayatında biraz menfaat sağlarsınız, sonunda dönüşünüz bize olur, sonra yapmış olduğunuz şeyleri size haber veririz.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan saptırmak için Allah'a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: "Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin."

(Enam 6/65)

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

De ki: "Üstünüzden veya ayaklarınızın altından ceza gönderen yahut sizi farklı topluluklara bağlayıp birinizin baskısını diğerinize çektirmenin ölçüsünü koyan O'dur." Bak, âyetlerimizi nasıl değişik şekillerde açıklıyoruz. Belki anlarlar.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ إِنْ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O'dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Hac 22/40)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيُنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Onlar sırf : "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılanlardır. Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla engellemese; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çokça anılan mesitler kesinlikle yerle bir edilirdi. Allah'a, yardım edene, Allah elbette yardım eder. Gerçek şu ki, Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Enam 6/66)

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ بِوَكِيلٍ

Senin halkın, onu yalanladı. O, gerçektir. De ki: "Ben sizin üzerinize vekil değilim."

(Yunus 10/108)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki: “Ey insanlar! Size Rabbinizden gerçek geldi. Artık kim yola gelirse sadece kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa sadece kendi aleyhine sapar. Ben sizin vekiliniz değilim.”

(Furkan 25/30)

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

Elçi diyecek ki: “Ey Rabbim, doğrusu halkım bu Kuran’ı terkedilmiş bıraktı.”

(Enam 6/67)

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

“Her haberin gerçekleşeceği bir yer ve zaman vardır; yakında öğrenirsiniz.”

(Sad 38/65)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Ben sadece bir uyarıcıyım. Karşı konulamaz güce sahip tek Allah’tan başka ilâh yoktur.

(Sad 38/66)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Her şeyden üstündür, bağışlaması boldur.”

(Sad 38/67)

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

De ki: “O müthiş bir haberdir.

(Sad 38/68)

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

(Kamer 54/4)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Onlara ne haberler geliyor, içinde kendilerini bundan vazgeçirecek olanları da var.

(Kamer 54/5)

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

Doğruluğun zirvesinde hükümler... Ama uyarılar işe yaramıyor.

(Nebe 78/1)

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

Neyi soruşturuyorlar?

(Nebe 78/2)

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ

O müthiş haberden;

(Nebe 78/3)

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

üzerinde anlaşılamadıklarını.

(Nebe 78/4)

كَأَلَّا سَيَعْلَمُونَ

Yok; yakında öğrenecekler.

(Nebe 78/5)

ثُمَّ كَالَّا سَيَعْلَمُونَ

Yok, yok! Yakında öğrenecekler.

(Enam 6/68)

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ
وَإِمَّا يُنَسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Âyetlerimizle dalga geçenleri gördüğün zaman, başka konuşmaya geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra artık o zâlimler topluluğuyla bir arada oturma!

(Nisa 4/140)

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

Şüphe yok ki O, kitapta size şunu indirmiştir: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğiniz zaman, başka bir söze geçinceye kadar onlarla oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz." Doğrusu Allah, bütün münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.

(Tevbe 9/65)

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَّ

Ne yaptıklarını sorarsan: “Dalıp gitmişiz, sadece eğleniyoruz” derler. De ki: “Allah’ı, âyetlerini ve elçisini alaya alarak mı?”

(Enam 6/69)

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Kendilerini koruyanlara onların hesabı sorulmaz ama bu bir hatırlatmadır, belki korunurlar.

(Enam 6/70)

وَدَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Dünya hayatına aldanıp dinlerini oyun ve eğlence haline getirenleri bırak. Hatırlat ki; herkes kazandığından dolayı rehin alınacaktır. Allah ile arasına girecek ne bir veli ne de bir şefaathçi olmayacaktır. Bedel olarak ne verseler kabul edilmeyecektir. Kazandıkları sebebiyle mahrum edilecek olanlar onlardır. İnkâr etmelerine karşılık hak ettikleri, kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azaptır.

(Maide 5/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Gerçekten de kâfirler, yeryüzündeki her şey hatta bir o kadarı daha ellerinde olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye olarak verseler kabul edilmeyecektir. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Araf 7/51)

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ
يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Dünya hayatına aldanarak dinlerini eğlence ve oyun haline getirenlerin, bugüne kavuşacaklarını unutup, âyetlerimizi bile bile yalanladıkları gibi, biz de bugün onları unutturuz.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: “Allah’ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?” dediğinde: “Rabbimize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar” demişlerdi.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Yunus 10/4)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Hepinizin dönüp geleceği yer O’nun huzurudur. Allah’ın vaadi gerçektir. Çünkü O başlangıçta yaratır, sonra onu tekrarlar ki, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara çalışmalarının karşılığını hakka uygun şekilde versin. Kâfirlere ise inkâr etmelerine karşılık kaynar sudan bir içecek ve acıklı bir azap vardır.

(Kaf 50/45)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

Biz onların ne dediğini iyi biliriz. Sen üzerlerinde bir zorba değilsin; tehdidimden korkanlara Kuran ile hatırlat!

(Enam 6/71)

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ انْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Bize yarar sağlayamayacak ve zarar da veremeyecek birini, Allah ile aramıza koyarak, ona mı yalvaralım? Allah bize rehberlik ettikten sonra, gerisin geri mi döndürülelim? Arkadaşları onu ‘bizimle gel’ diyerek doğru yol rehberine davet ettiği halde, bulunduğu yerdeki şeytanların ayartıp şaşkına çevirdiği kimse gibi mi olalım?” De ki: “Gerçek rehberlik, sadece Allah’ın rehberliğidir. Bize, varlıkların Rabbine tam teslim olmamız emredildi.

(Yunus 10/104)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكِّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

De ki: “Ey insanlar! Benim dinim hakkında şüpheniz varsa bilin ki, sizin Allah ile aranızda koyup kulluk ettiklerinize ben kulluk etmem ama sizi vefat ettiren Allah’a kulluk ederim. Ben, müminlerden olmakla emrolundum.”

(İbrahim 14/12)

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَى مَا آدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Bizi doğru yollara iletmışken ne diye Allah’a dayanmayalım. Çektirdiğiniz eziyete de katlanırsınız. Dayananlar yalnız Allah’a dayanırsınız.”

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki: “Ben, dinine hiçbir şey katmadan sadece Allah’a kulluk etmekle emrolundum.”

(Zümer 39/12)

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

Bir de, müslümanların öncüsü olmakla emrolundum.”

(Zümer 39/13)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem, o dehşetli günün azabından korkarım.”

(Zümer 39/14)

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

De ki: “Ben, dinime bir şey katmadan sadece Allah’a kulluk ederim.”

(Zümer 39/15)

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

Siz de, O’nun dışında neye isterseniz kulluk edin.” De ki: “Gerçekten kaybedenler, kıyamet günü kendini ve ailesini kaybedenlerdir. Bilin ki apaçık kayıp işte budur.”

(Mümin 40/66)

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Rabbimden bana, açık belgeler geldiğinde, Allah ile kendi aranızda koyup yalvardıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı. Ben varlıkların Rabbine tam teslim olmakla emrolundum.”

(Enam 6/72)

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Bir de namazı düzgün ve sürekli kılmamız ve O’ndan korkmamız. Öyle ki, O’nun huzurunda toplanacaksınız.

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırla ve namazla yardım isteyin. Bu, Allah’a derin saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

(Bakara 2/46)

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, Rableriyle yüzleşeceklerini ve O’na döneceklerini anlayanlardır.

(Bakara 2/110)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin. Kendiniz için önceden yaptığınız her hayrın karşılığını Allah’ın katında bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptığınız her şeyi görendir.

(Rum 30/31)

مُنْبِئِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

O’na yönelen kişiler olun ve O’dan korkarak kendinizi koruyun. Namazı düzgün ve sürekli kılın. Sakın, Allah’a ortak koşanlardan olmayın!

(Enam 6/73)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

Gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak yaratan O’dur. “Ol” diyeceği gün, her şey oluşur. O’nun sözü gerçektir. Sura üfleneceği gün yetki O’nundur. Gizli ve açık her şeyi bilendir. O, daima en doğru hükmü verir, her şeyden haberdardır.”

(Duhan 44/38)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri, oyun olsun diye yaratmadık.

(Duhan 44/39)

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Biz onları sadece gerçek bir amaçla yarattık ama onların çoğu bilmez.

(Yasin 36/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, bir şeyi dilediğinde sadece: “Ol!” der, o da oluşur.

(Yasin 36/83)

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Bütün yetkileri elinde tutan, elbette her türlü eksiklikten uzaktır. O'na döndürüleceksiniz.”

(Mümin 40/16)

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

O gün onlar ortaya çıkarlar; hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. O gün yetki kimindir? Karşı konulamaz güce sahip tek Allah'ındır.

(Mümin 40/17)

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

O gün herkese kazandığının karşılığı verilir. O gün haksızlık olmaz. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

(Enam 6/74)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَرَ اتَّخَذُ صَنَامًا إِيَّاهُ أَتِيكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Bir gün İbrahim babası Azer'e dedi ki: “Sen putları birer ilâh mı sayıyorsun? Ben, seni ve halkımı apaçık bir yanlışın içinde görüyorum.”

(Saffat 37/85)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

Bir zaman babasına ve halkına dedi ki: “Siz neye kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/86)

أَنفَكَ إِيَّاهُ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

Allah ile aranızda uydurma ilâhlar mı istiyorsunuz?

(Saffat 37/87)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Siz varlıkların Rabbini ne zannediyorsunuz?”

(Saffat 37/88)

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

Sonra yıldızlara şöyle bir baktı;

(Saffat 37/89)

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

Ardından, “Ben hastayım” dedi.

(Saffat 37/90)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

Onlar, hemen arkalarını dönüp gittiler.

(Saffat 37/91)

فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ آلا تَأْكُلُونَ

Ardından hissettirmeden onların ilâhlarına yöneldi ve dedi ki: “Siz bir şey yemez misiniz?”

(Saffat 37/92)

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

Neyiniz var ki, konuşmuyorsunuz?”

(Saffat 37/93)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

Fark ettirmeden hemen onlara güçlü bir darbe indirdi.

(Saffat 37/94)

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

Koşarak hemen karşısına dikildiler.

(Saffat 37/95)

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

İbrahim dedi ki: “Sizler yonttuğunuz şeylere mi kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/96)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan, Allah'tır."

(Enam 6/75)

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

İkna olanlardan olması için, İbrahim'e göklerin ve yerin yönetimini işte şöyle gösterdik;

(Enam 6/76)

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِفْلِينَ

gecenin karanlığı üzerine çökünce, bir yıldız gördü: "Bu benim Rabbimdir" dedi. Yıldız kaybolunca: "Ben kaybolanları sevmem" dedi.

(Enam 6/77)

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

Ay'ı, ışıklarını saçarak doğarken gördü: "Benim Rabbim budur!" dedi. O da kaybolunca: "Eğer Rabbim doğruyu göstermezse gerçekten yanlış yoldaki topluluktan biri olacağım" dedi.

(Enam 6/78)

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

Işıklarını saçarak doğan güneşi gördüğünde: "İşte Rabbim budur, bu en büyük!" dedi. Onun da kaybolmasından sonra dedi ki: "Ey halkım! Ben, sizin ortak koştuğunuzdan uzağım."

(Enam 6/79)

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Ben yüzümü, doğrudan doğruya gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ben müşriklerden değilim."

(Enam 6/80)

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Halkı ona kanıt getirmeye çalıştı. İbrahim dedi ki: "Benimle Allah hakkında tartışıyorsunuz öyle mi? Hem de O bana doğru yolu göstermişken! O'na ortak koştuklarınızdan korkmam. Rabbim isterse başka. Rabbim, her şeyi ilmiyle kuşatır. Hiç hatırlamıyor musunuz?"

(Bakara 2/139)

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

De ki: "Bizimle Allah hakkında mı tartışıyorsunuz? O bizim Rabbimiz olduğu gibi sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da sizedir. Biz dinine bir şey katmadan sadece O'na bağlananlarız."

(Bakara 2/258)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Allah bir hükümdarlık vermiş diye, İbrahim'e karşı Rabbi hakkında delil getireni, görmedin mi? İbrahim: "Yaşatan da öldüren de benim Rabbimdir!" dediğinde o: "Ben de yaşatırım, ben de öldürürüm!" dedi. İbrahim: "Şüphesiz ki Allah güneşi doğudan getirir, haydi sen de batıdan getir!" deyince, inkâr eden o kişi dondu kaldı. Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılarsa de ki: "Ben her şeyimle Allah'a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!" Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Al-i İmran 3/66)

هَآ أَنْتُمْ هُوَ لَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Hadi bildiğiniz konularda tartıştınız. Peki, hakkında bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıyorsunuz? Her şeyi bilen Allah'tır, siz bilmezsiniz.

(Araf 7/172)

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

Rabbin, Âdemoğullarının arkalarından soylarını aldığı zaman, onları kendilerine karşı şahit tutarak: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Onlar da: "Evet! Biz buna şahidiz" dediler. Yoksa kıyamet günü: "Doğrusu biz bundan habersizdik" derdiniz.

(Araf 7/173)

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

Yahut: “Önceden ortak koşanlar atalarımızdı. Biz ise onlardan sonra gelen bir kuşaktık. Boş işlere dalanların yaptıklarından ötürü bizi helak mi edeceksin?” derdiniz.

(Enam 6/81)

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Siz, hakkında Allah’ın bir yetki indirmediği şeyleri O’na ortak koştuktan korkmazken, ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım? Biliyorsanız, güvende olmak iki taraftan hangisinin hakkıdır?”

(Al-i İmran 3/151)

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ

Kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Çünkü onlar, Allah’ın indirdiği bir delile dayanmadan O’na ortak koşmuşlardır. Varıp kalacakları yer cehennemdir. Zâlimlerin yerleşecekleri yer ne kötüdür!

(Yunus 10/34)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتُمْ تُوَفَّقُونَ

De ki: “Ortak koştuklarınız arasında yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan var mı?” De ki: “Yaratmayı başlatan ve onu tekrarlayan Allah’tır. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?”

(Yunus 10/35)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

De ki: “Ortak koştuklarınız arasında gerçeğe rehberlik edecek biri var mı?” De ki: “Gerçeğe rehberlik eden Allah’tır. Öyleyse, gerçeğe rehberlik eden mi uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine rehberlik edilmedikçe doğru yolu bulamayacak olan mı? Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?”

(Hac 22/71)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

Allah’ın hakkında bir yetki indirmediği şeyi Allah ile aralarına koyup ona kulluk ederler. O konuda kendilerinde bir bilgi de yoktur. Zâlimlere yardım eden olmaz.

(Enam 6/82)

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

İnanıp güvenen ve imanlarına bir zulüm karıştırmayanlar var ya, işte güven onların hakkıdır. Doğru yolda olanlar onlardır.

(Nisa 4/48)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

Kuşkusuz Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun altında olanları, bağışlanmayı isteyen için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa, O'na iftira atmakla dehşet bir günah işlemiş olur.

(Nisa 4/147)

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer şükreder ve imân ederseniz, Allah size azap edip ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Neml 27/89)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ

Kim iyilik ve güzellikle gelirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar, o günün korku ve dehşetinden güvende olurlar.

(Lokman 31/13)

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

Lokman, oğluna öğüt verirken: "Oğulcuğum! Allah'a ortak koşma; doğrusu şirk dehşet bir zulümdür" dedi.

(Enam 6/83)

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Bu halkına karşı İbrahim'e verdiğimiz delilimizdir. İstedığımız kişiyi derece derece yükseltiriz. Senin Rabbin daima en doğru hükmü veren ve her şeyi bilendir.

(Ta Ha 20/75)

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

Kim, gerçekten ıslah eden iyi işler yapan bir mümin olarak gelirse, işte onlar için yüksek dereceler vardır.

(Ahkaf 46/19)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Bu, yaptıklarının tam karşılığını vermek içindir. Kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Enam 6/84)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık; hepsine rehberlik ettik. Daha önce Nûh'a da rehberlik etmiştik ve onun soyundan gelen Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da. Biz, güzel davrananlara işte böyle karşılık veririz.

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Kuşkusuz İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah'a boyun eğdi, hep yaratılışa yönelirdi. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi.”

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبِيَهُ وَهَدِيَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Nimetlerine şükrettiği için Allah onu seçti ve onu doğru yola iletti.

(Nahl 16/122)

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada iyilik ve güzellik verdik. O, ahirette de elbette sâlihlerdendir.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Soyundan gelenlere nebîlik ve kitap verdik. Böylece ona dünyada ödülünü vermiş olduk. Elbette o ahirette sâlihlerdendir.

(Enam 6/85)

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ

Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas; hepsi sâlihlerdendi.

(Enam 6/86)

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u, Lût'u; her birini herkesten üstün kıldık.

(Enam 6/87)

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Babaları, soyları ve kardeşleri... Onları da seçtik ve onlara da rehberlik ederek doğru yola ilettik.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimizle yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı düzgün ve sürekli kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize kulluk ederlerdi.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Enam 6/88)

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte bu, Allah'ın rehberliğidir; kullarından isteyene onunla rehberlik eder. Eğer onlar Allah'a ortak koşsalardı bütün yaptıkları boşa giderdi.

(İsra 17/22)

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا

Sakın, Allah'la beraber başka bir ilâh oluşturma; yoksa yerilmiş ve yüzüstü bırakılmış olarak oturup kalırsın.

(Zümer 39/64)

قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

De ki: “Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?”

(Zümer 39/65)

وَلَقَدْ أَوْحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sana da senden önceki nebîlere de kesin olarak vahyedilmiştir: “Eğer Allah'a ortak koşarsan, yaptığın boşa gider ve sen de kaybedenlerden olursun.

(Zümer 39/66)

بَلِ اللَّهِ فَاغْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

Tam tersi, yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.”

(Enam 6/89)

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُوَ لِأَنَّ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لِيَسُؤُوا بِهَا بِكَاْفِرِينَ

İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet ve nebîlik verdiğimiz kimselerdir. Eğer şu insanlar onları inkâr ederlerse, biz onları inkâr etmeyecek bir topluluğun korumasına bırakırız.

(Hadid 57/25)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

Şurası kesin ki, elçilerimizi açık belgelerle gönderdik; beraberlerinde kitabı ve ölçüyü indirdik ki, insanlar her konuda hakka uygun hüküm versinler. Pek sert olan ve insanlara birçok faydası olan demiri de Biz indirdik. Bunlar, dinine ve elçilerine kimin içten destek olduğunu Allah'ın bilmesi içindir. Şüphe yok ki Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Hadid 57/26)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Gerçek şu ki Nûh'u ve İbrahim'i elçi olarak gönderdik. İkisinin soyundan gelenlere de nebîlik ve kitap verdik. O iki soydan gelenlerin bir kısmı doğru yoldadır, birçoğu da sınırı aşmıştır.

(Hadid 57/27)

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاَهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Sonra onların izlerini takip eden elçilerimizi peş peşe gönderdik; Meryem oğlu İsa'yı da onların ardından gönderdik ve ona İncil'i verdik. Ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Ancak, Allah'ın rızasını kazanmak için kendilerine yazmadığımız bir ruhbanlık uydurdular, fakat ona gereği gibi uymadılar. İçlerinden inanıp güvenmiş olanlara ödülünü veririz ama onların çoğu sınırı aşmıştır.

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Ey inanın güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınayanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah'ın lütfu budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Enam 6/90)

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

İşte onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. O halde, sen de onların rehberine uy! De ki: "Ben yaptığım bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. O, herkes için sadece bir hatırlatmadır!"

(Hud 11/51)

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

"Ey halkım! Bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim beni yaratana aittir. Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?"

(Şûrâ 42/23)

ذَلِكَ الَّذِي يُبَيِّنُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

Allah'ın, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapan kullarını sevindireceği şey işte budur. De ki: "Sizden bir ücret istemiyorum. Benim isteğim sadece, Allah'a daha çok yaklaşmayı sevmenizdir." Kim güzel bir iş yaparsa, onun güzelliğini artırırız. Çünkü Allah'ın bağışlaması boldur, şükürün karşılığını verendir.

(Enam 6/91)

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

Allah'a hak ettiği ölçüde değer vermediler. "Allah hiçbir insana bir şey indirmiş değildir" dediler. De ki: "Öyleyse Musa'nın insanlar için bir nur ve bir rehber olarak getirdiği, sizin de yapraklara yazdığımız, birçoğunu da gizlediğiniz, size de atalarımıza da bilmediğiniz şeylerin öğretildiği kitabı kim indirdi? "Allah" de, sonra onları daldıkları yerde bırak da oynamaya devam etsinler.

(Al-i İmran 3/70)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Siz şahit olduğunuz halde, Allah'ın âyetlerini ne diye inkâr ediyorsunuz?

(Al-i İmran 3/71)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Gerçeğe neden uydurma elbisesi giydiriyor, bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

(Mümin 40/34)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

Daha önce Yusuf da size açık belgelerle gelmişti. Getirdiği şeylerden hep şüphe duymuş, öldüğü zaman: “Ondan sonra Allah, artık elçi göndermez” demişsiniz. Allah, aşırı giden şüpheli birini işte bu yüzden saptığı yolda bırakır.

(Mümin 40/35)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

Onlar Allah'ın âyetleri hakkında, kendilerinde bir delil olmadan tartışanlardır. Bu hem Allah katında, hem de inanıp güvenenler katında nefreti büyütür. İşte böyle, Allah büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbinde, yeni bir yapı oluşturur.

(Enam 6/92)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Kendinden öncekileri doğrulayan indirdiğimiz bu bereketli kitap, yerleşim yerlerinin merkezi Mekke'yi ve çevresindeki herkesi uyarman içindir. Ahirete inanıp güvenenler, ona inanıp güvenirlir. Onlar namazlarını muhafaza edenlerdir.

(Şûrâ 42/7)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

İşte böyle, yerleşim yerlerinin merkezi ve çevresinde olanları, geleceğinden şüphe olmayan toplanma günü hakkında uyarman için sana âyet kümelerini Arapça vahyettik; bir kesim cennette, bir kesim de alevli ateşin içinde olacaktır.

(Al-i İmran 3/3)

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden öncekileri doğrulayan bu kitabı sana, O indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmiştir.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِنَ الْجِنَّ يَشْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir grubu Kuran'ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: “Sessiz olun!” dediler. Bitince, uyarılmak için topluluklarına geri döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ey Halkımız! Musa’dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları doğruluyor. Gerçeğe ve doğru yola rehberlik ediyor.”

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah’ın davetini kabul edin ve O’na inanıp güvenin ki, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.”

(Ahkaf 46/32)

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kim Allah’ın davetini kabul etmezse bilsin ki, yeryüzünde Allah’ı aciz bırakacak değildir. Onunla Allah arasında girecek evliyası /dostları da yoktur. Böyleleri apaçık bir yanlıştın içindedir.”

(Fatr 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Sana kitaptan vahyettiklerimiz tümüyle gerçeklerden oluşur ve kendinden öncekileri doğrular. Şüphesiz Allah kullarından haberdardır, kullarını görendir.

(Fatır 35/32)

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ

سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

Sonra, kullarımızdan seçtiğimiz kimseleri, kitaba mirasçı kıldık. Onlardan kimi kendine zulmeder, kimi orta halli davranır. Kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde en önde olur ki, işte o büyük bir lütuftur.

(Enam 6/93)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya kendisine bir şey vahyedilmemişken: “Bana vahiy geldi” diyenden yahut “Allah'ın indirdiği gibisini ben de indireceğim” diyenden daha zâlim kim olabilir? Ölümün bütün etkileri ortaya çıktığında o zâlimleri bir görsen; melekler ellerini uzatıp derler ki: “Çıkarın canlarınızı! Bugün, Allah'a karşı gerçek dışı şeyler söylemiş olmanıza ve büyüklük taslayarak âyetlerinden uzaklaşmanıza karşılık alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız.

(Araf 7/37)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kitapta olanlardan hak ettikleri başlarına gelecektir. Elçilerimiz onları vefat ettirmeye gelince: “Allah ile aranızda koyup yalvardıklarınız nerede?” diye sorarlar. Onlar: “Kaybolup gittiler!” derler ve kâfir olduklarına bizzat kendileri şahitlik ederler.

(Yunus 10/17)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya onun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kim olabilir? Gerçek şu ki suçlular kurtuluşa eremeyeceklerdir.

(Hud 11/18)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَى رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden daha zâlim kimdir? Onlar Rablerine arz edilecekler ve şahitler şöyle diyeceklerdir: “Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır.” Bilin ki Allah'ın dışlaması zâlimlerin üzerinedir.

(Nahl 16/28)

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Melekler, kendine zulmedenleri vefat ettirirken, onlar hemen teslimiyet gösterir ve: “Biz kötü bir şey yapmadık ki!” derler. Evet, yaptınız, şüphe yok ki Allah ne yaptığınızı biliyor.

(Nahl 16/29)

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

“Haydi, girin cehennem kapılarından. Orada ölümsüz olarak kalacaksınız. Büyüklük taslayanların yerleşecekleri yer ne kötüdür!”

(Zümer 39/32)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَسْرَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْكَافِرِينَ

Allah hakkında yalan söyleyen ve doğrusu kendine geldiğinde yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kâfirler için cehennemde yer mi yok?

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Doğrusu, sizi ilk yarattığımız gibi karşımıza teker teker geldiniz. Size bahsettiğimiz her şeyi arkanızda bıraktınız. Size şefaet edeceğini iddia ettiğiniz ortaklarınızı da yanınızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş, iddia ettikleriniz sizden kaybolmuşlar.”

(Yunus 10/30)

هَذَاكَ تَبَلُّوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقَّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

Herkes geçmişte ne yapmışsa orada ortaya çıkacaktır. Hepsi gerçek Mevlaları Allah'ın huzuruna geri döndürülmüş olur ve uydurdukları onlardan uzaklaşır.

(Meryem 19/95)

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

Hepsi kıyamet günü O'na, tek başına gelecektir.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Kehf 18/50)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

Bir gün meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. İblis hariç. Hâlbuki o da cinlendendi ama Rabbinin emrinden çıktı. Şimdi onu ve soyunu, evliya/dostlarımız olarak benimle aramıza mı koyuyorsunuz? Hâlbuki o size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir bedel!

(Kehf 18/51)

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

Onları, ne göklerin ve yerin yaratılışına ne de kendi yaratılışlarına şahit tutmadım. Yanlış yolda olanları kendime yardımcı edinmem.

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

"Bana ortak koştuklarınızı çağırın" diyeceği gün, onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuşuzdur.

(Enam 6/95)

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

Tohumları ve çekirdekleri bölen Allah'tır. O, ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarır. İşte Allah budur. O halde nasıl çevriliyorsunuz?

(Yunus 10/31)

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

De ki: "Gökten ve yerden sizi rızıklandıran kim? Dinleme ve ileriye görme yetkisi veren kim? Ya ölüden diriye çıkarın, diriden de ölüyü çıkarın kim? Kimdir, bütün işleri düzenleyen?" Hemen diyeceklerdir ki: "Allah'tır!" O halde, de ki: "Hâlâ kendinizi korumayacak mısınız?"

(Yunus 10/32)

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصِرُّونَ

Sizin gerçek Rabbiniz Allah işte budur. Bu gerçekten gerisi, yanlış değil de nedir? O halde nasıl oluyor da döndürülüyorsunuz?

(Rum 30/19)

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

Allah ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkarır. Ölümünden sonra yeri canlandırır. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

(Şûrâ 42/11)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

O, gökleri ve yeri bölünme ile yaratandır. Size kendi türünüzden eşler var etmiş, hayvanları da eşler halinde yaratmıştır. Sizi bu ortamda büyütüyor. O'na herhangi bir açıdan benzeyen bir şey yoktur. O her şeyi dinleyendir, görendir.

(Enam 6/96)

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Karanlığı günün ilk ışıklarıyla bölen, geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı bir hesaba uygun yapan O'dur. İşte bunlar, daima en üstün olanın ve her şeyi bilenin koyduğu ölçüdür.

(Yasin 36/37)

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

Gece de onlar için âyettir. Ondan gündüzü sıyrıp çıkarırız da karanlıkta kalıverirler.

(Yasin 36/38)

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Güneş yörüngesinde akıp gider. İşte bu; daima en üstün olanın, her şeyi bilenin koyduğu ölçüdür.

(Yasin 36/39)

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

Ay'ı da kuru hurma salkımı sapı gibi olana kadar evre evre ölçülendirdik.

(Yasin 36/40)

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

Güneş Ay'ı yakalayamaz ve gece gündüzü geçemez. Her biri farklı bir yörüngede yüzer.

(Enam 6/97)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

O, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin için oluşturmuştur. Doğrusu, bilen bir topluluk için, âyetlerimizi ayrıntılı olarak açıkladık.

(Neml 27/63)

أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءَأَلِهٌ
مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Karaların ve denizlerin karanlıkları içinde size yolunuzu bulduran kim; rahmetinden önce rüzgârları müjdeci olarak gönderen kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? Allah onların ortak koştuklarından yücedir.

(Neml 27/64)

أَمْ يَبْدؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءَأَلِهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra tekrarlayacak olan, size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı? De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!”

(Enam 6/98)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

Sizi, bir tek canlı hücreden yapılandıran O'dur. Ardından bir geçici kalma yeri ve bir duraklama yeri gelir. Âyetlerimizi, anlayan bir topluluk için tek tek açıkladık.

(Nisa 4/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

Ey İnsanlar! Sizi bir tek canlı hücreden yaratan, eşini de bir tek canlı hücreden yaratan, o ikisinden pek çok erkeği ve kadını üreten Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun. Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ki O'nun adıyla, birbirinizden talepte bulunuyor ve kan bağı kuruyorsunuz. Şüphesiz ki Allah sizi izlemektedir.

(Hud 11/6)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Yeryüzünde tek bir canlı yoktur ki rızıkı Allah'a ait olmasın. Allah, onun karar kıldığı yeri de geçici olarak kaldığı yeri de bilir. Bunların hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ

Kuşkusuz, insanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratılanların en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!"

(Zümer 39/6)

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تُصِرُّونَ

Sizi, bir tek canlı hücreden yarattı. Sonra eşini de bir tek canlı hücreden oluşturdu. Büyükbaş ve küçükbaş hayvanlardan sizin için sekiz eş indirdi. Analarınızın karınlarında sizi, üç karanlık yerde, şekilden şekile geçirerek yaratmıştır. İşte bunları yapan, Allah'tır, sizin Rabbinizdir. Bütün yetkiler O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Nasıl da döndürülüyorsunuz?

(Enam 6/99)

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونِ وَالرَّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي
ذَلِكَمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

O, gökten su indirendir, ardından her türlü bitkiyi onunla çıkarır. Bitkilerden bir filiz çıkarır, ondan da üst üste binmiş daneleri, hurmanın tomurcuğundan aşağı sarkmış salkımları, üzüm bağlarını, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytini ve narı çıkarır. Ürün verince ürününe ve ürününün olgunlaşmasına bir bakın. Bunda, inanıp güvenen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Enam 6/141)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونِ وَالرَّمَّانِ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, yemesi farklı hurmaları ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytinleri ve narları var eden O'dur. Bunlar ürün verince ürünlerinden yiyin. Hasat gününde de O'nun hakkını verin. İsrâf etmeyin, çünkü O israf edenleri sevmez.

(Rad 13/4)

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَّرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ
صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقْضِلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, bir kökten veya başka kökten dallanmış hurmalar vardır. Hepsisi de bir su ile sulanır ama yeme konusunda birini ötekinden üstün kılarız. Bunda, aklını kullanan bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Enam 6/100)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يَصِفُونَ

Cinleri Allah'ın ortakları yaptılar; oysa cinleri O yaratmıştır. Allah'ın oğulları ve kızları var diye bilgisizce kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir.

(Bakara 2/116)

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ

“Allah çocuk edindi!” dediler. O her türlü eksiklikten uzaktır! Aksine, göklerde ve yerde olan her şey O'nundur, hepsi O'na gönülden boyun eğer.

(Nisa 4/117)

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَانَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

Onların Allah'tan önce yalvardıkları sadece dişilerdir. Aslında yalvardıkları sadece inatçı şeytandır.

(Tevbe 9/30)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Yahudiler: “Üzeyir Allah’ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da: “Mesih Allah’ın oğludur” dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları boş sözlerdir. Önceki kâfirlerin ağız ile konuşuyorlar. Allah canlarını alsın! Nasıl sürükleniyorlar?

(Nahl 16/57)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

Allah için kız çocuklar oluşturuyorlar; O bundan uzaktır. Beğendikleri erkek çocuklar da onlara kalıyor.

(Meryem 19/88)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

“Rahman çocuk edindi” dediler.

(Meryem 19/89)

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

Gerçekten çok çirkin bir şey iddia ettiler.

(Meryem 19/90)

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

Ondan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılacaktı;

(Meryem 19/91)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

Rahman hakkında çocuk iddia ettikleri için.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman’a çocuk edinmek yakışmaz.

(Meryem 19/93)

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman'ın huzuruna gelirler.

(Saffat 37/149)

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

Şimdi onlardan sağlam bir görüş iste; kız çocuklar Rabbinin de, erkek çocuklar onların mı?

(Saffat 37/150)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

Yoksa melekleri dişi olarak yarattığımıza mı şahit oldular?

(Saffat 37/151)

إِلَّا إِنَّهُمْ مِنْ أَيْمَانِهِمْ لَيَقُولُونَ

Dikkat et; çünkü onlar uyduruktan diyecekler ki:

(Saffat 37/152)

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

“Allah'ın çocuğu oldu!” Onlar kesinlikle yalancıdır.

(Saffat 37/153)

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

Allah, kız çocukları erkek çocuklara tercih mi etmiş?

(Saffat 37/154)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Size ne oluyor; nasıl hüküm veriyorsunuz?

(Saffat 37/155)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Saffat 37/156)

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ

Yoksa açık bir yetkiniz mi var?

(Saffat 37/157)

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Doğru söylüyorsanız yazılı belgenizi getirin.

(Saffat 37/158)

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا وَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

Allah ile o cinler arasında bir soy bağı kurdular. Hâlbuki cinler, kendilerinin de huzura çıkarılacaklarını iyi bilirler.

(Saffat 37/159)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

Allah, onların tanımlamalarından uzaktır.

(Zuhruf 43/81)

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

De ki: “Rahman’ın çocuğu olsa, ona herkesten önce, ben kulluk ederim.

(Zuhruf 43/82)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يُصِفُونَ

Göklerin, yerin ve yönetimin Rabbi, onların tanımlamalarından uzaktır.”

(Zariyat 51/56)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Cinleri ve insanları, sadece Bana kulluk etmeleri için yarattım.

(Enam 6/101)

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir? Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Bakara 2/117)

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri, örneksiz yaratan O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdiği zaman sadece “Ol!” der, o da oluşur.

(Nahl 16/72)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

Size kendinizden eşler var eden, eşlerinizden de çocuklar ve torunlar var eden, sizi tertemiz şeylerle rızıklandıran Allah'tır. Allah'ın nimetini inkâr ederek uydurmaları mı inanıyorsunuz?

(Nahl 16/73)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا
يَسْتَطِيعُونَ

Onları göklerden ve yerden rızıklandırmaya gücü yetmeyenleri Allah ile aralarına koyup kulluk ediyorlar.

(Nahl 16/74)

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Sakin, Allah'ı bir şeylere benzetmeyin. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

(Şûrâ 42/11)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ
فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

O, gökleri ve yeri bölünme ile yaratandır. Size kendi türünüzden eşler var etmiş, hayvanları da eşler halinde yaratmıştır. Sizi bu ortamda büyütüyor. O'na herhangi bir açıdan benzeyen bir şey yoktur. O her şeyi dinleyendir, görendir.

(Cin 72/3)

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

Şüphe yok ki Rabbimizin şanı çok yücedir; ne bir eş ne de bir çocuk edinmemiştir.

(İhlas 112/1)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

De ki: "O Allah'tır! Tektir.

(İhlas 112/2)

اللَّهُ الصَّمَدُ

Allah, parçalardan oluşmayan bütündür; bölünmeyendir.

(İhlas 112/3)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Doğmaz ve çocuk edinmez.

(İhlas 112/4)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Hiç kimse O'nun dengi ve benzeri olamaz.”

(Enam 6/102)

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. O'ndan başka ilâh yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. O halde O'na kulluk edin. Her şey üzerinde vekil olan O'dur.

(Meryem 19/35)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, her türlü eksiklikten uzaktır. Allah bir işe karar verdiği zaman sadece: “Ol” der o da hemen oluşur.

(Meryem 19/36)

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Şüphe yok ki, Allah benim de Rabdim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin; doğru yol budur.”

(Meryem 19/37)

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Aralarından farklı gruplar anlaşmazlığa düştüler. Vay haline! O dehşetli günü göreceklerini inkâr edenlerin.

(Meryem 19/38)

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Bize gelecekleri gün ne güzel dinleyecekler ve ne iyi göreceklerdir! Ama o zâlimler bugün apaçık bir yanlışın içindedir.

(Mümin 40/62)

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُوْفَكُونَ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir; her şeyin yaratıcısıdır. O'ndan başka ilâh yoktur. Nasıl çevriliyorsunuz?

(Mümin 40/63)

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

Allah'ın âyetlerini bile bile yalanlayanlar, işte böyle çevriliyorlar.

(Enam 6/103)

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Gözler O' nu idrak edemez ama O, gözleri idrak eder. O, en ince ayrıntısına kadar her şeyden haberdardır.

(Mümin 40/19)

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

Allah, gözlerin hainliğini ve göğüslerin ne sakladığını bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? O, en ince ayrıntısına kadar her şeyden haberdardır.

(Enam 6/104)

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

Doğrusu size Rabbinizden göstergeler gelmiştir. Kim onları görürse kendi lehine olur. Kim de körlük ederse kendi aleyhine olur. Ben sizin korumanız değilim.

(Araf 7/203)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara bir âyet getirmediğin zaman: “onu derleseydin ya!” derler. De ki: “Ben sadece Rabbinden bana vahyedilene uyarım. Bunlar, Rabbinizden gelen göstergelerdir. İnanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.”

(Araf 7/204)

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Kuran okunduğu zaman onu dinleyin ve sessiz olun, belki size rahmet edilir.

(Yunus 10/43)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

Onların içinden sana bakanlar vardır. Şayet görmek istemiyorlarsa, görmeyenlere rehberlik edebilir misin?

(Casiye 45/20)

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Bu, bütün insanlar için göstergedir. İkna olmuş bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Enam 6/105)

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

İşte âyetlerimizi böyle evire çevire anlatırız ki birileri: "Sen bir yerden ders almışsın" desinler, biz de onu bilen bir topluluğa iyice açıklamış olalım.

(Nahl 16/102)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

De ki: " Kutsal Ruh, onu Rabbinden, gerçek olarak indirdi ki, inananların güvenini sağlamaştırırsın, tam teslim olanlar için bir rehber ve bir müjde olsun.

(Nahl 16/103)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

"Bunu ona bir kişi öğretiyor" dediklerini elbette biliyoruz. Hedef saptırdıkları kişinin dili Arapça değildir. Bunun dili apaçık Arapçadır.

(Enam 6/106)

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

Rabbinden sana vahyedilen ne ise sen ona uy. O'ndan başka ilâh yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sen, sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

(Hicr 15/94)

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

"O halde, sana ne emredildiyse başlarını çatlatırcasına onlara bildir. Müşriklerden de yüz çevir!

(Ahzab 33/2)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Sen Rabbinden sana vahyedilene uy! Şüphesiz ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Ahzab 33/3)

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Sen Allah'a dayan; vekil olarak Allah yeter.

(Enam 6/107)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah istese, kimse şirke düşmez. Seni onların üzerine kaydedici kılmadık. Sen onların vekili de değilsin.

(Yunus 10/99)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Rabbin isteseydi, yeryüzündekilerin hepsi îmân ederdi. Mümin olsunlar diye insanları zorlayacak mısın?

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَافُوا بِأَسْنَأْ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: "Allah isteseydi ne biz ne de atalarımız ortak koşmazdık. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: "Yanınızda bir bilgi mi var, onu bize çıkarın. Siz sadece zanna uyarınız; siz sadece atarsınız."

(Nahl 16/93)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Allah isteseydi, hepinizi tek bir ümmet yapardı. Ama Allah, isteyeni saptığı yolda bırakır, isteyene de rehberlik eder. Yaptıklarınızdan elbette sorgulanacaksınız.

(Zümer 39/41)

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Sana indirdiğimiz kitap, insanlar için gerçeğin ta kendisidir. Yola gelen, kendisi için gelir; yoldan sapan da kendi aleyhine sapar. Sen onların vekili değilsin.

(Şûrâ 42/6)

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah ile aralarına evliya/dostlar koyanları kaydeden de Allah'tır. Sen onların vekili değilsin.

(Zuhruf 43/20)

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاَهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Derler ki: "Rahman isteseydi onlara kulluk etmezdik." Bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar sadece atarlar.

(Enam 6/108)

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onların Allah ile aralarına koyup, yalvardıklarına siz sövmeyin ki düşmanlık ve bilgisizlikle onlar da Allah'a sövmesinler. İşte böyle, her ümmetin yaptıklarını kendilerine güzel gösterdik. Sonra Rablerine döndükleri zaman, onlara ne yaptıklarını bildirecektir.

(Nahl 16/62)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ
النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ

Dillerinin yakıştırdığı yalanla en güzelin onlara layık olduğunu söyleyerek, beğenmedikleri şeyi Allah'a layık görürler. Zerre kadar şüphe yok ki onlar ateşe önden gidenler olacaklardır.

(Nahl 16/63)

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَرَىٰنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

Vallahi senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik. Şeytan onlara, yaptıkları işi süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Lokman 31/23)

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنُكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

Kim inkâr ederse onun inkâr etmesi seni üzmesin. Sonunda bize dönecekler, biz de neler yaptıklarını onlara haber vereceğiz. Şüphe yok ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Lokman 31/24)

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

Onları az bir süre yararlandırır, sonra da ağır bir azaba mahkûm ederiz.

(Enam 6/109)

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

Hele kendilerine bir âyet/ mucize gelsin ona mutlaka inanacaklar diye, var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Âyetler / mucizeler Allah katındadır." Farkında mısınız? İstedikleri âyet/ mucize gelse yine de inanıp güvenmeyecekler.

(Enam 6/111)

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

Biz onlara melekleri indirsek, ölüler onlarla konuşsa ve her şeyi karşılarında toplasak, yine de inanıp güvenmezler; Allah isterse başka. Ama onların çoğu cahilce davranır.

(Yunus 10/96)

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

Doğrusu, Rabbinin aleyhlerindeki kelimesini hak etmiş olanlar, inanıp güvenecek değillerdir.

(Yunus 10/97)

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Bütün âyetler / mucizeler önlerine gelse bile acıklı azabı görünceye kadar böyle gider.

(Rad 13/31)

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

Şayet o, kendisiyle dağların yürütüldüğü, yeryüzünün parça parça edildiği veya ölülerin konuşurduğu bir âyet kümesi olsaydı... Aksine, bütün bu işler Allah'ın elindedir. İnanıp güvenenler hâlâ ümitlerini kesmediler mi ki Allah isteseydi, elbette bütün insanları doğru yola iletirdi. Âyetleri inkâr edenlerin başlarına, yaptıkları şeyler sebebiyle felaket gelmeye devam eder veya yurtlarının yakınına kadar ulaşır. Sonunda Allah'ın vaadi gerçekleşir. Allah vaadinden asla dönmez.

(Ankebut 29/50)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

"Ona Rabbinden âyetler / mucizeler indirilseydi ya!" dediler. De ki: "Âyetler / mucizeler sadece Allah katındadır. Ben yalnızca apaçık bir uyarıcıyım."

(Ankebut 29/51)

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine bağlantılarıyla birlikte okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Kesinlikle bu, inanıp güvenen bir topluluk için bir rahmet ve hatırlatmadır.

(İsra 17/59)

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

Seni âyetlerle / mucizelerle göndermemizi engelleyen sadece, öncekilerin onları yalanlamalarıdır. Semûd'a, bir gösterge olarak bir dişi deve vermiştik ama ona zulmetmişlerdi. Biz âyetleri / mucizeleri sadece korkutmak için göndeririz.

(Neml 27/13)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Her şeyi açıkça gösteren âyetlerimiz onlara gelince: “Bu apaçık bir büyüdür” dediler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inkâr ettiler. Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Enam 6/110)

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰىٰ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Onların gözlerini ve gönüllerini çeviririz de daha önce inanmadıkları gibi olurlar. Onları azgınlıkları içinde bocalar halde bırakırız.

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan seni dinleyenler de olur; anlamasınlar diye kalplerinin üzerinde katmanlar oluşturmuşuz, kulaklarında da ağırlık vardır. Bütün âyetleri görseler inanıp güvenmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışır. Âyetleri inkâr edenler derler ki: “Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir!”

(Yasin 36/7)

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onların çoğu, bu sözün gerçek olduğunu anladı ama inanıp güvenmiyorlar.

(Yasin 36/8)

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

Boyunlarına, çenelerine kadar dayanan demir halkalar takmışız, başları yukarı kalkıktır.

(Yasin 36/9)

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Hem önlerine hem de arkalarına bir engel koyup kuşatmışız da göremiyorlar.

(Yasin 36/10)

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onları uyarsan da uyarmasan da fark etmez, inanıp güvenmezler!

(Mümin 40/35)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

Onlar Allah'ın âyetleri hakkında, kendilerinde bir delil olmadan tartışanlardır. Bu hem Allah katında, hem de inanıp güvenenler katında nefreti büyütür. İşte böyle, Allah büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbinde, yeni bir yapı oluşturur.

(Casiye 45/23)

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kendi arzusunun ilâh edineni gördün mü? Bilgili olmasına rağmen, Allah'a göre o yanlış yoldadır. Allah onun kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiştir. Allah rehberlik etmedikten sonra ona kim rehberlik edebilir, hâlâ hatırlamayacak mısımız?"

(Enam 6/111)

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

Biz onlara melekleri indirsek, ölüler onlarla konuşsa ve her şeyi karşılarında toplasak, yine de inanıp güvenmezler; Allah isterse başka. Ama onların çoğu cahilce davranır.

(Bakara 2/118)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Bilmeyenler: “Allah bizimle de konuşsa veya bize de bir âyet/ mucize gelse ya!” derler. Öncekiler de öyle derlerdi, kalpleri birbirine benzedi. Biz âyetleri, ancak onlara inancı kesin olan bir topluluğa açıklarız.

(İsra 17/90)

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

Dediler ki: “Bize yerden bir pınar fişkırtıncaya kadar sana asla inanıp güvenmeyeceğiz!

(İsra 17/91)

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

Yahut hurması ve üzümü olan bir bahçen olmalı, onların arasından da nehirler fişkırtıp akıtmalısın!

(İsra 17/92)

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

Ya da iddia ettiğin gibi gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmelisin veya Allah’ı ve melekleri karşımıza getirmelisin!

(İsra 17/93)

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

Altından yapılmış bir evin olmalı ya da gökyüzüne çıkmalısın. Bize okuyacağımız bir kitap indirmediğin çıkacağına da asla inanacak değiliz.” De ki: “Her türlü eksikten uzak olan Rabbindir; ben beşerden bir elçi dışında ne olabilirim?

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, onu ellerine dahi alsalar, inkâr edenler: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdir.

(Enam 6/112)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

İşte böyle; her nebîye, insan ve cin şeytanlarını düşman ettik. Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin isteseydi bunu yapamazlardı. Sen onları iftiralarıyla baş başa bırak.

(İsra 17/73)

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا

Az kalsın, sana vahyettiğimizden başkası ile üzerimize iftira etmen için, seni fitneye düşüreceklerdi. O zaman seni dost edinirlerdi.

(İsra 17/74)

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

Eğer seni sağlamlaştırmasaydık, neredeyse gerçekten, az da olsa, onlara meyledecektin.

(İsra 17/75)

إِذَا لَادَفْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

O zaman sana hayatın iki kat cezası ile birlikte ölümün de iki kat cezasını tattırırız. Sonra bize karşı sana yardım edecek birini de bulamazdın.

(Hac 22/52)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ
اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Senden önce gönderdiğimiz hiçbir elçi ve nebî yoktur ki, bir şey temenni ettiği zaman şeytan onun temennisinin içine bir şey atmış olmasın. Ardından Allah, şeytanın attığını nesheder, sonra âyetlerinin hükmünü yerleştirir. Allah, her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Hac 22/53)

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

Bu, şeytanın attığıyla, kalplerinde hastalık olanlar ile kalpleri katı olanları imtihan etmek içindir. Gerçekten de zâlimler, derin bir ayrılık içindedirler.

(Hac 22/54)

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ
الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Bir de kendilerine ilim verilenlerin, Rabbinden gelenin gerçek olduğunu bilmelerini, inanıp güvenmelerini ve kalplerinin yatışmasını sağlamak içindir. Elbette Allah inanıp güvenenleri doğru yola iletir.

(Nas 114/1)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

De ki: “Sığınırım insanların Rabbine,

(Nas 114/2)

مَلِكِ النَّاسِ

İnsanların Hükümdarına,

(Nas 114/3)

إِلَهِ النَّاسِ

İnsanların İlâhına!

(Nas 114/4)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

Sinsice kötülükler fısıldayanların şerrinden.

(Nas 114/5)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

Öyle ki, insanların içine vesvese verir;

(Nas 114/6)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

cinden de olur, insandan da.

(Enam 6/113)

وَلْتَصْنَعِ إِلَيْهِ أَفِئْدَةً الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

Ahirete inanıp güvenmeyenlerin o sözlere gönülleri aksın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri suçlarını işlemeye devam etsinler.

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطَمِّئِهِمْ لَخَيْرٍ لَّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُطَمِّئِهِمْ لِيُرَدَّوْا إِنَّمَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırınsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(Fussilet 41/25)

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمِّ قَدْ
خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Başlarına yakın arkadaşlar sardık; yaptıklarını ve geriye bıraktıklarını onlara süslü gösterdiler. Onlardan önce gelmiş geçmiş insan ve cin ümmetleri aleyhindeki söz onlar hakkında da gerçekleşti. Doğrusu kaybedenler onlar oldu.

(Enam 6/114)

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَتَّبِعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

"Allah'tan başka bir hakem mi ararım? Kitabı bize tüm ayrıntılarıyla açıklanmış olarak indiren O'dur." Kendilerine kitap verdiklerimiz bilirler ki o, bütün gerçekleri gösterecek şekilde Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın bu konuda tereddüt edenlerden olma!

(Bakara 2/146)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ama onların bir kesimi bu gerçeği bile bile gizlerler.

(Bakara 2/147)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, Rabbinden gelendir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Yunus 10/94)

فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Sana indirdiklerimizden dolayı ikilem içerisindeysen, senden öncekilere indirilen kitapları okuyup anlayanlara sor. Kuşkusuz Rabbinden sana gelen de aynı gerçektir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Yunus 10/95)

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan olma! Yoksa kaybedenlerden olursun.

(Enam 6/115)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin kelimesi, doğru ve adaletli olma bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Enam 6/34)

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ

Kuşkusuz senden önceki elçiler de yalanlandı. Yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler. Nihâyet yardımımız ulaştı. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. Böylece gönderilen elçilerin haberinden bir kısmı sana da geldi.

(Kehf 18/27)

وَإِنلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

Rabbinin kitabından sana vahyedileni bağlantılarıyla oku. O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka sığınacak bir yer de bulamazsın.

(Enam 6/116)

وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Yeryüzündekilerin çoğuna uyarasan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve sadece atarlar.

(Nisa 4/113)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

Eğer Allah'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir kesimi seni saptırmakta kararlıydı. Onlar kendilerinden başkasını saptıramaz ve sana bir zarar veremezler. Allah, sana kitabı ve hikmeti indirmiş ve bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın sana olan lütfu muazzamdır.

(Maide 5/49)

وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

Aralarında Allah'ın indirdiği ile hüküm ver; onların arzularına uyma. Onlara karşı dikkatli ol! Allah'ın sana indirdiklerinin herhangi birinden uzaklaştırıp seni fitneye düşürebilirler. Yüz çevirirlerse bil ki bazı günahları sebebiyle Allah, onların başına bir şey gelmesini istiyordur. Zaten insanların çoğu sınıra aşmıştır.

(Yunus 10/36)

وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Onların çoğu, sadece zanlarına uyarlar. Elbette, zan asla gerçeğin yerini tutmaz. Şüphesiz ki, Allah onların ne yaptıklarını bilir.

(Yunus 10/66)

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Bilin ki göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah ile aralarına koyduklarına yalvaranlar ortaklara uymuş olmaz, sadece kendi zanlarına uymuş olurlar. Onlar sadece atarlar.

(Enam 6/117)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Elbette Rabbin, O'nun yolundan sapanı en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

(Nisa 4/115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Doğru yol kendisi için apaçık belli olduktan sonra kim bu elçiden ayrılır ve müminlerin yolundan başka bir yola girerse, onu yöneldiği yöne döndürür ve cehenneme yaslarız. Ne kötü hale gelmektir o!

(Nahl 16/125)

أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Sen hikmetle ve güzel öğütle Rabbinin yoluna davet et. Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Senin Rabbin, yolundan sapanları iyi bilir, O, doğru yolda olanları da iyi bilir.

(Enam 6/118)

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

Allah'ın âyetlerine inanıp güveniyorsanız artık üzerine O'nun adı anılanlardan yiyeceksiniz.

(Maide 5/4)

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ
تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Sana, kendileri için neyin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: “Temiz olanlar helâl kılındı.” Eğittiğiniz ve Allah’ın öğrettiği bilgi ile yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını, üzerine Allah’ın adını anarak yiyin. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Çünkü Allah, hesabı çabuk görür.

(Maide 5/5)

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا
اتَّيَمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Bugün size, temiz olanlar helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyeceği size helâl, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Mehirlelerini verir, namuslu olur, gizli dost tutmazsanız, iffetli ve namuslu mümin kadınlar ile kendilerine kitap verilenlerin iffetli ve namusluları size helâldir. Kim îmânı inkâr ederse kesinlikle yaptıkları boşa gider, o ahirette de kaybedenlerden olur.

(Enam 6/119)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا
اضْطُررْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَلْيَضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

Size ne oluyor ki, üzerine Allah’ın adı anılanlardan yemiyorsunuz! Oysa Allah, size haram kıldıklarını ayrıntılı olarak açıklamıştır; caresiz kalıp yedikleriniz başka. Birçokları, bir bilgiye dayanmadan kendi arzularına uyarak insanları saptırır. Senin Rabbin, yasakları çiğneyenleri çok iyi bilir.

(Maide 5/3)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ
وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكَمْ فَسَقٌ الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Size haram kılınanlar; ölü, kan, domuz eti ve Allah’tan başkası adına kesilmiş olanlardır. Boğulan, vurulan, düşen, boynuzlanan ve yırtıcılar tarafından yenen hayvanlar, ölmeden keserseniz haram olmazlar. Putlar adına kesilenler ile çekilişle kısmet aramanız da size haramdır. Bütün bunlar sınırı aşmaktır. İnkâr edenler, bugün dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Sakın onlardan çekinmeyin, Benden çekinin! Bugün dininizi olgunlaştırdım ve size olan nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm’dan razı oldum. Her kim günaha eğilimi olmadan aklıktan dolayı mecbur kalırsa bilsin ki; Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Enam 6/121)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

Üzerine Allah'ın adı anılmayanları yemeyin, çünkü o sınırı aşmaktır. Şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmelerini fısıldarlar. Onlara itaat ederseniz, kesinlikle siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz.

(Nahl 16/116)

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

Dillerinizin yakıştırdığı yalanla: “Bu helâldir, bu haramdır” demeyin. Allah'a iftira etmeyin. Yalanlarıyla Allah'a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler.

(Nahl 16/117)

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Az miktarda geçici menfaat... Onlar için acıklı bir azap vardır.

(Enam 6/120)

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Günahın açığını da gizlisini de bırakın. Günah işleyenlere, yaptıklarının cezası verilecektir.

(Araf 7/32)

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

De ki: “Allah'ın kulları için çıkardığı süsü, temiz rızıkları kim haram etti?” De ki: “Bunlar dünyada esasen müminler içindir; kıyamet gününden itibaren sadece onlar için olacaktır.” Bilen bir topluluk için âyetlerimizi işte böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Araf 7/33)

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

De ki: “Rabbim ancak; açık ve gizli bütün fuhuş çeşitlerini, günah işlemeyi, haksız saldırıyı, Allah'ın hakkında kesin delil indirmedigi bir şeyi ona ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.”

(Teğabün 64/4)

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Neleri gizlediğinizi ve neleri açıkladığınızı da bilir. Allah sinelerin özünü bilendir.

(Teğabün 64/5)

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Sizden önceki kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onların hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Enam 6/121)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

Üzerine Allah'ın adı anılmayanları yemeyin, çünkü o sınırı aşmaktır. Şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmelerini fısıldarlar. Onlara itaat ederseniz, kesinlikle siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz.

(Bakara 2/168)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın adımlarını takip etmeyin! Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

(Bakara 2/169)

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

O size ancak, kötü ve utanç verici şeyler yapmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemenizi emreder.

(Enam 6/138)

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ
ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Dediler ki: “Şu büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler kutsaldır, bizim istediklerimiz dışında kimse onlardan yiyemez. Şu hayvanlara da yük yüklemek ve binmek haramdır.” Yalanlarıyla Allah'a iftira ederek bir kısım hayvanları keserken de Allah'ın adını anmazlar. Allah onlara, bu iftiralарının cezasını verecektir.

(Enam 6/139)

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

“Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimiz içindir, eşlerimize haram kılınmıştır” derler. Ama karındaki ölmüşse onların hepsi ortak olur. Allah, onların bu tanımlamalarının cezasını verecektir. O daima en doğru hüküm verendir ve her şeyi bilendir.

(Enam 6/122)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölüyken hayat verip insanlar arasında yolunu aydınlattığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kâfirlere yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Enfal 8/24)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Sizi hayat verecek şeye davet ettiği zaman, Allah'ın ve elçisinin davetini kabul edin. İyi bilin ki, Allah kişi ile kalbi arasına girer. Kuşkusuz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Rad 13/16)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? De ki: “Allah’tır!” De ki: “Allah ile aranızda, kendilerine bile faydası veya zararı olmayacak evliya/dostlar mı koydunuz?” De ki: “Körle gören ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu?” Yoksa Allah’a, O’nun gibi yaratan ve yarattıkları O’nun yarattıklarına benzeyen ortaklar mı oluşturmuşlar?” De ki: “Her şeyin yaratıcısı Allah’tır. O tektir, karşı konulamaz güce sahiptir.”

(Rad 13/19)

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece akliselim olanlar hatırlar.

(Nur 24/39)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kâfirlerin yaptıkları işler, düz çöldeki serap gibidir. Susayan onu su sanır. Yanına varınca onun bir şey olmadığını görür ve Allah’ı yanında bulur. O da onun hesabını görür. Allah hesabı çabuk görür.

(Nur 24/40)

أَوْ كظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ
نُورٍ

Onların işleri dalgalı bir denizdeki karanlıklara da benzer; üzerlerini bir dalga örtmüştür. Üzerinde bir dalga daha, onun da üzerinde bir bulut vardır. Üst üste yığılmış karanlıklar! Elini kaldırırsa göremeyecek gibidir. Allah’ın aydınlık vermediği kimsenin aydınlığı olmaz.

(Enam 6/123)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ

İşte böyle, bütün yerleşim merkezlerinin büyüklerini oranın suçluları haline getiririz ki orada plan yapsınlar. Ne planlasalar sadece kendilerinedir, farkında değildirler.

(Enfal 8/30)

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

Bir zamanlar, inkâr edenler, seni durdurmak, öldürmek ya da sürgün etmek için plan yapıyorlardı. Allah da plan yapıyordu. Allah plan yapanların en hayırlısıdır.

(Rad 13/42)

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكَفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

Onlardan öncekiler de plan yaptılar. Bütün planlar, Allah'ındır. O, herkesin ne kazandığını bilir. Kâfirler, son yurdun kimin olacağını yakında öğreneceklerdir.

(Nahl 16/26)

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

Onlardan öncekiler de plan yapmışlardı. Allah da yapılarını temelden sarsmış, tavanları tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç fark etmedikleri yerden gelmişti.

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُنْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا

Bir yerleşim merkezini helak etmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada sınırı aşarlar ve haklarındaki söz gerçekleşir, ardından orayı yerle bir ederiz.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(Bakara 2/105)

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Kitaplarında uzman olanların kâfir olanları ve Allah'a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir hayrın indirilmesini istemezler. Allah, rahmetini istediği kişiye has kılar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Bakara 2/118)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنْزِيلًا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Bilmeyenler: “Allah bizimle de konuşsa veya bize de bir âyet/ mucize gelse ya!” derler. Öncekiler de öyle derlerdi, kalpleri birbirine benzedi. Biz âyetleri, ancak onlara inancı kesin olan bir topluluğa açıklarız.

(Al-i İmran 3/179)

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Allah, siz inanıp güvenenleri, bu halde bırakmayacak, pis olanı temizden ayıracaktır. Allah, gizli bilgilerini size açmaz ama elçilerinden istediğini seçer. Siz, Allah'a ve elçilerine inanıp güvenin. Eğer inanıp güvenin ve kendinizi korursanız, sizin için muhteşem bir ödül vardır.

(Nahl 16/2)

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

Melekleri, O'nun emri olan ruh ile, kullarından istediğine indirir ve uyarır: “Kesinlikle Benden başka ilâh yoktur, o halde kendinizi koruyun!”

(Enam 6/125)

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah kimi doğru yola iletmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptığı yolda bırakmak isterse, onun göğsünü sanki yükseklere çıkıyormuş gibi daraltır. Allah, inanıp güvenmeyenlerin üzerinde pisliği işte böyle oluşturur.

(Yunus 10/100)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah'ın izni olmadan kimse inanıp güvenmiş olmaz. Allah, aklını kullanmayanların üzerinde pislik oluşturur.

(Yunus 10/101)

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

De ki: “Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakın. Ama inanıp güvenmeyen bir topluluğa âyetler de uyarılar da fayda etmez.”

(Zümer 39/22)

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مَنْ ذَكَرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Allah göğsünü İslam'a açtığı için, Rabbinin verdiği aydınlığa kavuşan kişi, başkasıyla bir olur mu? Allah'ı hatırlama konusunda kalpleri katılaştıranlara yazıklar olsun! Onlar apaçık bir yanlışın içindedir.

(Teğabün 64/11)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah'ın izni olmadan hiç bir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanıp güvenirse O, onun kalbini doğruya yöneltir. Allah her şeyi bilendir.

(Enam 6/126)

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

Bu, Rabbinin doğru yoludur. Doğrusu, hatırlayacak bir topluluk için âyetleri ayrıntılı olarak açıkladık.

(Nisa 4/174)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Ey insanlar! Size Rabbinizden açık bir delil geldi. Size apaçık bir nur indirdik.

(Nisa 4/175)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

Allah, inanıp güvenen ve o nura sıkı sarılanları, rahmeti ve lütfu ile kuşatacak ve onları kendine götüren doğru yola iletacaktır.

(Yunus 10/25)

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah esenlik ve güvenlik yurduna davet eder. İsteyeni doğru yola iletir.

(Yunus 10/26)

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Enam 6/127)

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar için Rablerinin katında esenlik ve güvenlik yurdu vardır. Yaptıkları işler sebebiyle Rableri onların dostudur.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Al-i İmran 3/68)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu nebî ve ona inanıp güvenenlerdir. Allah müminlerin velisi/dostudur.

(Enam 6/128)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Herkesi toplayacağı gün: “Ey cinler! Gerçekten birçok insanı ele geçirdiniz.” Onların insan dostları diyecekler ki: “Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık. Nihâyet bize biçtiğin sürenin sonuna ulaştık.” Der ki: “Allah’ın başka bir şey istemesi dışında, yeriniz içinde ölmeyeceğiniz ateştir! Şüphesiz Rabbin, daima en doğru hükmü verendir, her şeyi bilendir.”

(Fussilet 41/25)

وَقَبَّضْنَا لَهُمْ فَرْجَاءَ فَرَيتُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Başlarına yakın arkadaşlar sardık; yaptıklarını ve geriye bıraktıklarını onlara süslü gösterdiler. Onlardan önce gelmiş geçmiş insan ve cin ümmetleri aleyhindeki söz onlar hakkında da gerçekleşti. Doğrusu kaybedenler onlar oldu.

(Cin 72/6)

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

Doğrusu, insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınyor; bu da onların azgınlıklarını artırıyor.

(Enam 6/129)

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّبُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

İşte böylece, yaptıklarına karşılık zâlimlerin kimini kiminin peşine takarız.

(Araf 7/175)

وَإِن لُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخْنَا مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

Kendisine âyetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini onlara bağlantılarıyla oku; âyetlerden sıyrılıp uzaklaştı da şeytan onu peşine taktı, sonunda azgınlardan oldu.

(Meryem 19/83)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَزُّهُمْ أَزًّا

Şeytanları kâfirlerin üzerine gönderdiğimizizi görmedin mi, onları kışkırtıkça kışkırtıyorlar.

(Zuhruf 43/36)

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Kim Rahman'ı hatırlamaktan yüz çevirirse, başına bir şeytan sararız; o, onunla beraber olur.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُونََّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Şeytanlar onları saptırırlar ama onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şâhitlik ettiler.

(Ahkaf 46/29)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

Bir gün, cinlerden bir grubu Kuran'ı dinlesinler diye sana yönlendirmiştik. Onu dinlerken birbirlerine: "Sessiz olun!" dediler. Bitince, uyarılmak için topluluklarına geri döndüler.

(Ahkaf 46/30)

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ وَالْأَيْ طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ

“Ey Halkımız! Musa’dan sonra indirilmiş bir kitap dinledik. Kendinden önceki kitapları doğruluyor. Gerçeğe ve doğru yola rehberlik ediyor.”

(Ahkaf 46/31)

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey halkımız! Allah’ın davetini kabul edin ve O’na inanıp güvenin ki, günahlarınızı bağışlasın; sizi acıklı bir azaptan korusun.

(Cin 72/1)

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

De ki: Bana vahyedildi ki, cinlerin bir kısmı beni dinlemiş ve şöyle demişler:“ Şüphesiz biz, hayranlık uyandıran bir Kuran dinledik.

(Cin 72/2)

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

Olgunlaşmaya rehberlik ediyor. Ona îmân ettik; artık kimseyi Rabbimize ortak koşamayız.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا
يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ
الْعَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğaltığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Enam 6/131)

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Nisa 4/115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا
تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Doğru yol kendisi için apaçık belli olduktan sonra kim bu elçiden ayrılır ve müminlerin yolundan başka bir yola girerse, onu yöneldiği yöne döndürür ve cehenneme yasarız. Ne kötü hale gelmektir o!

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine sapar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Biz bir elçi göndermeden azap edecek değiliz.

(Ta Ha 20/134)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا هُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِّن
قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ

Elçi gelmeden onları bir azap ile helak etseydik, derlerdi ki: “Rabbimiz! Böyle aşağılık hale düşüp sürünmeden önce keşke bir elçi gönderseydin de Senin âyetlerine uysaydık.”

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçiyi yerleşim merkezlerine göndermeden hiçbir yeri helak etmez. Helak ettiği yerleşim merkezleri, sadece halkı zâlim olanlardır.

(Enam 6/132)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

(Hud 11/123)

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah’a aittir. Bütün işler O’na döner. Öyleyse sen O’na kulluk et ve O’na dayan. Senin Rabbin ne yaptığımızdan habersiz değildir.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakın Allah’ı, zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Sadece, onları gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(İsra 17/21)

أَنْظُرَ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

Onlardan kimini kimine nasıl üstün kıldığımızı bak! Ahiretteki derece farkları elbette daha büyüktür, üstünlükler de daha büyüktür.

(Ahkaf 46/19)

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkesin yaptığına göre aldığı dereceler vardır. Bu, yaptıklarının tam karşılığını vermek içindir. Kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Enam 6/133)

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ

Rabbinin kimseye ihtiyacı yoktur, rahmet sahibidir. İsterse sizi giderir, sizden sonra yerinize, istediği kimseleri geçirir. Nitekim sizi de, bir başka topluluğun soyundan oluşturup geliştirmiştir.

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınayanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah'ın lütfü budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ أَنْ تَبْلُغُوا رَبَّكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O'dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Fatr 35/15)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Ey insanlar! Allah'a ihtiyacı olan sizsiniz. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her yaptığını mükemmel yapan Allah'tır.

(Fatr 35/16)

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

İsterse sizi giderir ve yeni bir halk getirir.

(Fatır 35/17)

وَمَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

Bu, Allah için güç değildir.

(Fatır 35/39)

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

Sizleri yeryüzünde başkalarının yerine yerleştiren O'dur. Kim inkâr ederse, inkârı onun kendi aleyhindedir. Kâfirlerin inkârı, Rableri katında yalnızca nefreti artırır. Kâfirlerin inkârı onların sadece zararlarını artırır.

(Enam 6/134)

إِنَّ مَا تُوَعَدُونَ لَأْتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Tehdit edildiğiniz şey mutlaka olacaktır. Siz O'nu aciz bırakamazsınız.

(Yunus 10/53)

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Senden haber almaya çalışıyorlar, "O gerçek mi?" diye. De ki "Evet! Rabbime yemin ederim ki, gerçektir. Siz O'nu aciz bırakamazsınız."

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

"Eyyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman'ın tehdit ettiğiidir. Demek ki elçiler doğru söylemiş" derler.

(Enam 6/135)

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

De ki: "Ey Halkım! Siz kendinize yakışanı yapın; ben de yapacağım. O son yurdun kimin olacağını yakında öğreneceksiniz. Şurası gerçek ki, zâlimler kurtuluşa eremeyecekler."

(Hud 11/93)

وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ
هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ

"Ey halkım! Siz kendinize yakışanı yapın, ben de yapacağım. Alçaltıcı azap kime gelecekmış, yalancı kimmiş, yakında öğrenirsiniz. İzleyin; sizinle birlikte ben de izlemekteyim.

(Ta Ha 20/135)

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

De ki: “Herkes beklemededir, siz de bekleyin. Düzgün yolun yolcularının kimler olduğunu, kimlerin doğru yolu bulduğunu yakında öğreneceksiniz.”

(Zümer 39/39)

قُلْ يَا قَوْمِ اِعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

De ki: “Ey halkım, siz kendinize yakışanı yapın; ben de yapacağım. Nasıl olsa yakında öğreneceksiniz;

(Zümer 39/40)

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

Alçaltıcı azap kime gelecek ve kalıcı azap kime inecek.”

(Enam 6/136)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Onlar, Allah'ın yetiştirdiği ekinden, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlardan bir pay ayırır ve kendilerince: “Bu, Allah'ın, bu da ortak koştuklarımızın” derlerdi. Ortak koştuklarının payından Allah'ın payına geçmez ama Allah'ın payından ortak koştuklarının payına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar.

(Nahl 16/56)

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَنِسْئَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

Onlara verdiğimiz rızıklardan ne olduğunu bilmediklerine bir pay ayırırlar. Vallahi bu iftiranızdan dolayı sorguya çekileceksiniz.

(Nahl 16/62)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

Dillerinin yakıştırdığı yalanla en güzelin onlara layık olduğunu söyleyerek, beğenmedikleri şeyi Allah'a layık görürler. Zerre kadar şüphe yok ki onlar ateşe önden gidenler olacaklardır.

(Enam 6/137)

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرِدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

Tıpkı bunun gibi müşriklerin çoğuna, onların ortakları, çocuklarını öldürme işini güzel gösterdi. Bunu hem onları geriletmek hem de dinlerini bulandırmak için yapıyorlardı. Allah isteseydi, bunu yapamazlardı. Öyleyse onları iftiralarıyla baş başa bırak.

(Enam 6/140)

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Bilgisizlik ve beyinsizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın onları rızıklandığı şeyleri, bir yalanla Allah'a iftira ederek haram sayanlar kaybetmişlerdir. Onlar kesinlikle yanlış yoldadırlar, doğru yolda değildirlen.

(İsra 17/31)

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا

Geçim endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Onların rızığını da sizin rızınızı da biz veririz. Onları öldürmek büyük bir hatadır.

(Enam 6/138)

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بَزْ عَمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Dediler ki: “Şu büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ekinler kutsaldır, bizim istediklerimiz dışında kimse onlardan yiyemez. Şu hayvanlara da yük yüklemek ve binmek haramdır.” Yalanlarıyla Allah'a iftira ederek bir kısım hayvanları keserken de Allah'ın adını anmazlar. Allah onlara, bu iftiralarının cezasını verecektir.

(Nahl 16/115)

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Allah size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kılmıştır. Kim mecbur kalır da taşkınlık ve saldırganlık etmezse, elbette Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Nahl 16/116)

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّبْتِكُمْ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

Dillerinizin yakıştırdığı yalanla: “Bu helâldir, bu haramdır” demeyin. Allah'a iftira etmeyin. Yalanlarıyla Allah'a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler.

(Maide 5/103)

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Allah ne Bahîre'yi ne Sâibe'yi ne Vasîle'yi ve ne de Hâmî'yi meşru kılmamıştır. Fakat kâfirlik edenler yalanlarıyla Allah'a iftira ediyorlar. Onların çoğu aklını kullanmaz.

(Maide 5/104)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçisine gelin" dendiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter" derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Enam 6/139)

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

"Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimiz içindir, eşlerimize haram kılınmıştır" derler. Ama karnındaki ölmüşse onların hepsi ortak olur. Allah, onların bu tanımlamalarının cezasını verecektir. O daima en doğru hüküm verendir, her şeyi bilendir.

(Enam 6/140)

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Bilgisizlik ve beyinsizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın onları rızıklandığı şeyleri, bir yalanla Allah'a iftira ederek haram sayanlar kaybetmişlerdir. Onlar kesinlikle yanlış yoldadırlar, doğru yolda değildirler.

(Enam 6/137)

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُ لَهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ
دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

Tıpkı bunun gibi müşriklerin çoğuna, onların ortakları, çocuklarını öldürme işini güzel gösterdi. Bunu hem onları geriletmek hem de dinlerini bulandırmak için yapıyorlardı. Allah isteseydi, bunu yapamazlardı. Öyleyse onları iftiralarıyla baş başa bırak.

(İsra 17/31)

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا

Geçim endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Onların rızkını da sizin rızkınızı da biz veririz. Onları öldürmek büyük bir hatadır.

(Enam 6/141)

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, yemesi farklı hurmaları ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytinleri ve narları var eden O'dur. Bunlar ürün verince ürünlerinden yiyin. Hasat gününde de O'nun hakkını verin. İsrâf etmeyin, çünkü O israf edenleri sevmez.

(İsra 17/26)

وَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا

Yakınlarına, çaresizlere ve yolda kalanlara hakkını ver ama saçıp savurma!

(İsra 17/27)

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

Doğrusu, saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan, Rabbine karşı çok nankördür.

(İsra 17/28)

وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا

Rabbinden beklediğin bir rahmetin peşinde olduğun için onlardan uzaklaşırsan, onlara teselli edici sözler söyle.

(İsra 17/29)

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا

Ne eli sıkı ol, ne de onu büsbütün aç. Yoksa hem dillere düşmüş hem de açıkta bırakılmış olarak oturur kalırsın.

(Enam 6/142)

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Hayvanlardan bazıları yük taşımak, bazıları da binmek içindir. Allah'ın sizi rızıklandığı şeyleri yiyin. Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Çünkü O sizin için apaçık bir düşmandır.

(Maide 5/87)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ

Ey inanıp güvenenler! Allah'ın size helâl kıldığı şeylerden hoşunuza gidenleri kendinize yasaklamayın. Yasakları da çiğnemeyin. Allah, yasakları çiğneyenleri sevmez.

(Maide 5/88)

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

Allah'ın sizi helâl ve temiz olarak rızıklandığı şeylerden yiyin ve sayesinde müminler olduğunuz Allah'tan korkarak kendinizi koruyun!

(Nahl 16/5)

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Büyükbaş ve küçükbaş hayvanları da sizin için O yarattı. Sizin için onlarda ısıtan ve fayda veren şeyler vardır ve onlardan yersiniz.

(Nahl 16/114)

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

O halde, Allah'ın size verdiği rızık helâl ve temiz olanlarını yiyin ve Allah'a şükredin! Eğer sadece O'na kulluk ediyorsanız.

(Mümin 40/79)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Hem binesiniz hem de yiyesiniz diye büyük ve küçükbaş hayvanları sizin için yaratan Allah'tır.

(Mümin 40/80)

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

Onlarda, içinizdeki bir ihtiyacı onların üzerinden karşılamanız için başka yararlar da vardır. Hem onlarla hem de gemilerle taşınırsınız.

(Enam 6/143)

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلُ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا
اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي بَعْلِمِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Sekiz eş; koyundan iki, keçiden iki. De ki: "Allah iki erkeği mi, iki dişi mi, yoksa dişilerin rahimlerindeki yavruları mı haram kıldı? Doğru söylüyorsanız bildiğinizi bana haber verin."

(Enam 6/144)

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلُ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Deveden iki, sığırdan iki. De ki: "Allah iki erkeği mi, iki dişi mi, yoksa dişilerin rahimlerindeki yavruları mı haram kıldı? Allah bunu size görev olarak yüklerken şahit miydiniz?" Bilgisizlikleri sebebiyle insanları saptırmak için bir yalanla Allah'a iftira eden kişiden daha zâlim kim olabilir? Doğrusu Allah zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Yunus 10/59)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ آذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

De ki: “Allah’ın size indirdiği rızkı düşündünüz mü? Siz onun bir kısmını helâl, bir kısmını haram kılıyorsunuz.”

De ki: “Allah’tan izin mi aldınız, yoksa Allah’a iftira mı ediyorsunuz?”

(Yunus 10/60)

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

Bir yalanla Allah’a iftira edenler, kıyamet gününü ne zannediyorlar? Şurası bir gerçek ki, Allah insanlara karşı lütuf sahibidir ama onların çoğu şükretmezler.

(Enam 6/145)

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

De ki: “Bana gelen vahiyde yiyen kişiye yemesi haram kılınmış bir şey bulamıyorum; ölü, kan, domuz eti -ki o bir pisliktir- ya da sınırı aşmak için Allah’tan başkasının adı anılarak kesilen hariç. Kim mecbur kalır da taşkınlık ve saldırganlık etmezse bilsin ki, Rabbin çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Enam 6/146)

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

Yahudilere tırnaklı hayvanların hepsini haram kıldık. Sığır ve koyunların sırtlarına ve bağırsaklarına yapışık olanlarla kemiklerine karışanlar dışında kalan iç yağlarını da haram kıldık. Bu, aşırılıklarına karşılık onlara verdiğimiz cezadır. Elbette biz doğruyu söyleriz.

(Nisa 4/160)

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

Zulmetmeleri ve birçoklarını Allah yolundan engellemeleri sebebiyle, yahudilere daha önce helâl kılınmış temiz şeyleri haram kıldık.

(Nisa 4/161)

وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا

Kendilerine yasak edildiği halde faiz alırlar ve insanların mallarını uydurma yollarla yerler. Onlardan kâfir olanlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Enam 6/147)

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Seni yalanlarsa, de ki: “Rabbinizin rahmeti geniştir. Ama O’nun cezası, suçlular topluluğundan geri döndürülemez.”

(Enam 6/12)

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

De ki: “Göklerde ve yerde olanlar kimindir? Deki: “Allah’ındır!” O, rahmeti kendine prensip olarak yazmıştır. Kıyamet günü hepinizi kesinlikle bir araya toplayacağında şüphe yoktur. Ama kendilerini kaybedenler, buna inanıp güvenmezler.

(Enam 6/54)

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Âyetlerimize inanıp güvenenler sana gelince de ki: “Selâm size! Rabbiniz, rahmeti kendine prensip olarak yazmıştır. Şöyle ki, içinizden kim bir cahillik ederek kötülük yapar, ardından da tevbe eder ve kendini düzeltirse, kesinlikle O çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Araf 7/155)

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ
تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

Musa, belirlediğimiz yere gelmek için halkından yetmiş adam seçti. Şiddetli bir yer sarsıntısı onları sarsınca dedi ki: “Rabbim! İsteseydin onları da beni de daha önce helak ederdin. Aramızdan akılsızca davrananların yaptıkları yüzünden bizi de helak edecek misin? Bu, senin imtihanından başka bir şey değildir. Böylece isteyen onunla yoldan sapar, isteyen de doğru yola girer. Bizim velimiz Sensin. Bizi bağışla, bize rahmet et. Sen bağışlayanların en hayırlısısın.”

(Araf 7/156)

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

Bize dünyada da ahirette de iyi ve güzel şeyler yaz; biz Sana yöneldik.” Allah dedi ki: “İstediğim kişiyi azabıma uğrattırım, rahmetim ise her şeyi kapsar. Rahmetimi, kendini koruyanlar, zekât verenler ve âyetlerimize inanıp güvenenler için ayıracam.”

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Allah’a ortak koşanlar diyecekler ki: “Allah isteseydi ne biz ne de atalarımız ortak koşmazdık. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de böyle yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: “Yanınızda bir bilgi mi var, onu bize çıkarın. Siz sadece zanna uyersiniz; siz sadece atarsınız.”

(Nahl 16/35)

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Allah’a ortak koşanlar dediler ki: “Allah, isteseydi ne biz ne de atalarımız, onunla aramıza herhangi bir şeyi koyup kulluk etmezdik. Allah’ın haram kıldığından başkasını da haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Elçilere düşen, sadece açıkça bildirmek değil midir?

(Zuhruf 43/20)

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاكُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Derler ki: “Rahman isteseydi onlara kulluk etmezdik.” Bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar sadece atarlar.

(Zuhruf 43/21)

أَمْ أَنْتِنَا هُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

Yoksa onlara, bundan önce bir kitap verdik de ona mı sarılıyorlar?

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ

Aksine: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk; biz onların izinden gidiyoruz” derler.

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ
أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız.”

(Zuhruf 43/24)

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Deki: “Size getirdiğim, atalarınızı bağlı bulduğunuzdan daha doğruysa?” Dediler ki: “Doğrusu biz sizinle gönderilene inkâr ediyoruz.”

(Zuhruf 43/25)

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظِرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Ardından onlardan intikam aldık. Yalancıların sonu nasılmış bir bak!

(Enam 6/149)

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

De ki: “Kesin delil, Allah’ın delilidir. Allah isteseydi, elbette hepinizi doğru yola getirirdi.

(Nahl 16/9)

وَعَلَى اللَّهِ فَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

Yolun doğrusu Allah’a aittir, eğri yollar da vardır. Allah isteseydi, hepinizi doğru yola iletirdi.

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

İsteseydik, herkesi doğru yola getirirdik. Fakat benim sözüm gerçektir: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(Enam 6/150)

قُلْ هَلْ مِنْ شُهَدَاءِكُمْ الَّذِينَ يُشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَيَنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعِ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

De ki: “Sizin haram kıldıklarınızı haram kılanın Allah olduğuna dair şahitlerinizi getirin. Eğer şahitlik ederlerse, sakın onlarla birlik olup âyetlerimizi yalanlayanların arzularına uyma! Onlar ahirete inanıp güvenmezler, onlar Rablerine denk tutarlar.

(Nahl 16/116)

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

Dillerinizin yakıştırdığı yalanla: “Bu helâldir, bu haramdır” demeyin. Allah’a iftira etmeyin. Yalanlarıyla Allah’a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler.

(Şûrâ 42/15)

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

İşte bu yüzden sen davetini yap ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol, onların arzularına da uyma. De ki: “Allah’ın indirdiği her kitaba îmân ederim. Ben aranızda adaletli davranma emri aldım. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptığımız bizim, sizin yaptığınız sizindir. Bizimle sizin aranızda belgeye de ihtiyaç yoktur. Bizi bir araya getirecek olan Allah’tır. Dönüş O’nadır.”

(Enam 6/151)

قُلْ تَعَالَوْا أَنزِلْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصِيَّتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

De ki: “Gelin, Rabbinizin size haram kıldıklarını bağlantılarıyla okuyayım: Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana babaya iyilik edin. Yoksulluktan dolayı çocuklarınızı öldürmeyin; size de onlara da Biz rızık vereceğiz. Utanç verici şeylerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Haklı sebeple olması dışında, Allah’ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın.” Bunlar O’nun size yüklediği görevlerdir. Belki aklınızı kullanırsınız.

(Enam 6/152)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْبُدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا
ذَلِكُمْ وَصِيَّتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ergenlik çağına ulaşınca kadar, onun adına en güzelini yapmak dışında, yetimin malına yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı hakka uygun yapın. Biz kimseyi gücünden fazlasıyla yükümlü tutmayız. Konuştuğunuzda adaletli olun, isterse yakınınız olsun. Allah’a verdiğiniz sözü yerine getirin. İşte Allah, size bunları görev olarak yüklemiştir. Belki hatırlarsınız.

(Müminun 23/62)

وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kimseye, gücünün yetmediğini yüklemeyiz. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır. Onlara haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/6)

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma görürseniz mallarını kendilerine verin; büyüyüp geri alacaklar diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin. İhtiyacı olmayan, kendini engellesin; muhtaç olan da dinen iyiliğe uygun olan örf'e göre yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

(Enam 6/153)

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Kuşkusuz bu benim doğru yolumdur; siz onu takip edin! Başka yolları takip etmeyin, yoksa o yollar sizi O'nun yolundan ayırır. Bunlar O'nun size yüklediği görevlerdir. Belki kendinizi korursunuz.

(Nisa 4/115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Doğru yol kendisi için apaçık belli olduktan sonra kim bu elçiden ayrılır ve müminlerin yolundan başka bir yola girerse, onu yöneldiği yöne döndürür ve cehenneme yaslarız. Ne kötü hale gelmektir o!

(Şûrâ 42/52)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَنْتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İşte sana da bu yolla, emirlerimizi içeren ruhu vahyettik. Yoksa sen kitabı ve îmânı bilmezdin. Fakat onu kullarımızdan istediğimize yol gösterdiğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz sen doğru yola rehberlik edersin.

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa'ya kitabı; en güzeli tamamlamak üzere her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir rahmet olsun diye vermiştik. Belki, Rableriyle karşılaşacaklarına inanıp güvenirler.

(Enam 6/155)

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Bu, indirdiğimiz bereketli bir kitaptır. O halde ona uyun ve kendinizi koruyun ki size rahmet edilsin.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ الَّذِي يَوْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah’ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O’nundur. O’ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O’dur. Siz Allah’a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah’a ve O’nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız.

(Sad 38/29)

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu, hem âyetlerini derinlemesine düşünmeleri hem de aklîselim olanların hatırlamaları için sana indirdiğimiz bereketli bir kitaptır.

(Enam 6/156)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

Aksi takdirde: "Kitap sadece bizden önceki iki topluma indirildi. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık" derdiniz.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz her elçiyi ancak kendi halkının dili ile gönderdik ki her şeyi onlara iyice açıklasın. Bundan sonra Allah, isteyeni saptığı yolda bırakır, isteyene de rehberlik eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Yasin 36/6)

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

Ataları uyarılmadığından, habersiz kalmış bir topluluğu uyarman için indirilmiştir.

(Enam 6/157)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ آيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

Ya da şöyle diyebilirdiniz: “Eğer o kitap bize indirilmiş olsaydı, biz onlardan daha doğru yolda olurduk.” İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir rahmet geldi. Bundan sonra Allah'ın âyetlerini yalanlayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

(Ankebut 29/68)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ

Bir yalanla Allah'a iftira eden veya kendine gelen gerçeği yalanlayandan daha zâlim kimdir? Kâfirler için cehennemde yer mi yok?

(Secde 32/22)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۗ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

Rabbinin âyetleri kendisine anlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Suçlulardan mutlaka intikam alırız.

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَأِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا
خَيْرًا ۗ قُلِ انْتظِرُوا إِنَّا مُنْتظِرُونَ

Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinden bazı işaretler geldiği gün, evvelce îmân etmemiş veya îmânlı olarak hayır işlememiş kimsenin îmânı kendisine fayda vermeyecektir. De ki: “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Bakara 2/210)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Allah'ın bulut gölgeleri içinde gelmesini, meleklerin de birlikte gelip işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döner.

(Hud 11/12)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!” demeleri yüzünden sana gelen vahiy göğsünü daraltıyor ve neredeyse onun bir kısmını bildirmeyecek gibi oluyorsun. Hâlbuki sen yalnızca bir uyarıcısın. Her şey üzerine vekil olan Allah’tır.

(Nahl 16/33)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlar meleklerin gelmesini veya Rablerinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Enam 6/8)

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًَا لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ

"Allah, ona bir melek gönderse ya!" derler. Eğer melek gönderirsek işleri bitirilir, sonra onlara göz açtırılmaz.

(Enam 6/159)

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِبَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Gerçekten de dinlerini parça parça edip belli kişiler etrafında toplananlar var ya; sen hiçbir konuda onlardan değilsin; onların işleri Allah’a kalmıştır. Sonra Allah, yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

(Rum 30/31)

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

O’na yönelen kişiler olun ve O’dan korkarak kendinizi koruyun. Namazı düzgün ve sürekli kılın. Sakın, Allah’a ortak koşanlardan olmayın!

(Rum 30/32)

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِبَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Farklı kişiler etrafında kümeleşerek dinlerini bölenlerden olmayın. Her bir gurup kendinde olanla övünüp durur.

(Enam 6/160)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kim iyilikle gelirse ona, on katı verilir. Kim de kötülükle gelirse sadece dengi ile cezalandırılır. Kimseye haksızlık yapılmaz.

(Kasas 28/84)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kim iyilik yapmış olarak gelirse, daha hayırlısını bulur. Kim de kötülük yapmış olarak gelirse, kötülük yapmış olanlara sadece yaptıklarının karşılığı verilir.

(Mümin 40/40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

Kim kötü bir iş yaparsa, asla onun dengi dışında ceza görmez. İster kadın, ister erkek olsun; kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, işte onlar da cennete girer; onlara orada hesapsız rızık verilir.

(Enam 6/161)

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيماً مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Gerçekten Rabbim bana rehberlik ederek doğru yola, dosdoğru dine, İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine yöneltti. O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Al-i İmran 3/67)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim, ne yahudi ne de hristiyan’dı. O, yaratılışına yönelmiş, Allah’a tam teslim olmuştu. O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.

(Al-i İmran 3/68)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu nebî ve ona inanıp güvenenlerdir. Allah müminlerin velisi/dostudur.

(Rum 30/30)

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ
الدِّينُ الْقَيُّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sen yüzünü bu yaratılış dinine çevir. Allah, insanları o kanuna göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama insanların çoğu bilmez.

(Enam 6/79)

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Ben yüzümü, doğrudan doğruya gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ben müşriklerden değilim."

(Enam 6/162)

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki: "Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm, varlıkların Rabbi Allah içindir.

(Enam 6/163)

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

O'nun ortağı yoktur. Bununla emrolundum ve ben müslümanların öncüsüyüm."

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

Bana sadece bu beldenin Rabbine kulluk etmem emredildi. Burayı harem bölgesi yapan O'dur; her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.

(Neml 27/92)

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

Bir de, Kuran'ı bağlantılarıyla okumakla. Yola gelen kendisi için gelir, yoldan sapan olursa ona de ki: "Ben sadece uyarılardan biriyim."

(Zümer 39/11)

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

De ki: "Ben, dinine hiçbir şey katmadan sadece Allah'a kulluk etmekle emrolundum.

(Zümer 39/12)

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

Bir de, müslümanların öncüsü olmakla emrolundum."

(Zümer 39/13)

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

De ki: “Eğer Rabbime isyan edersem, o dehşetli günün azabından korkarım.”

(Zümer 39/14)

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

De ki: “Ben, dinime bir şey katmadan sadece Allah’a kulluk ederim.”

(Enam 6/164)

قُلْ أَعْبُدُ اللَّهَ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

De ki: “Allah her şeyin Rabbi olduğu halde, ondan başka Rab mi ararım! Herkesin kazancı, sadece kendini bağlar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Sonra dönüp geleceğiniz yer Rabbinizin huzurudur. O size anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri bildirecektir.

(Al-i İmran 3/83)

أَفَعَبِّرَ بِدِينِ اللَّهِ يُبْعَثُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَالَّذِينَ يُرْجَعُونَ

Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde kim varsa, gönüllü veya zorunlu olarak O'na teslim olmuştur ve O'nun huzuruna döndürülecektir.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa kendi aleyhine sapar. Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımaz. Biz bir elçi göndermeden azap edecek değiliz.

(Ankebut 29/12)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

İnkâr edenler, inanıp güvenenlere: “Bizim yolumuza girin, günahlarınızı biz yüklenelim” derler. Oysa bunların günahlarından bir tanesini bile yüklenecek değillerdir. Onlar kesinlikle yalancılardır.

(Ankebut 29/13)

وَأَيُّحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْثَقَالًا مَعَ أَنْثَقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendi yüklerini yüklenecekler, beraberinde bir yük daha yükleneceklerdir. Uydurdukları şeyler yüzünden kıyamet günü kesinlikle sorguya çekileceklerdir.

(Fatır 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَرَكِيَ فَاِنَّمَا يَتَرَكَ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yüğü ağır olan, taşımak için yardıma çağırrsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzgün ve sürekli kılanları uyarabilirsin. Kim kendini arındırıp geliştirirse, bunu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah'adır.

(Zümer 39/7)

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Eğer inkâr ederseniz bilin ki, Allah'ın size ihtiyacı yoktur ama kullarının inkâr etmesine de rızası yoktur. Eğer şükrederseniz, O'nu razı edersiniz. Kimse kimsenin yükünü taşımaz. Sonra O'nun huzuruna çıkarılacaksınız. Neler yaptığınızı size, o zaman bildirecektir. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O'dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhametî boldur.

(İbrahim 14/45)

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

Siz de, sizden önce kendilerine zulmeden o kimselerin yerlerine yerleştiniz. Onları nasıl yaptığımızı size iyice açıkladık. Size başka örnekler de vermiştik.

(Fatır 35/39)

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

Sizleri yeryüzünde başkalarının yerine yerleştiren O'dur. Kim inkâr ederse, inkârı onun kendi aleyhindedir. Kâfirlerin inkârı, Rableri katında yalnızca nefreti artırır. Kâfirlerin inkârı onların sadece zararlarını artırır.